

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ**
UNIVERSITY OF PATRAS

ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΕΣ: *ΚΡΑΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ*
ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΘΑ
*ΣΙΝΑΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ***

ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: *ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ*

ΠΑΤΡΑ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020
COPYRIGHT © - ALL RIGHTS RESERVED

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Εισαγωγή: Στο πλαίσιο έρευνας της απασχολησιμότητας των αποφοίτων του τμήματος νοσηλευτικής που πραγματοποιείται ανά τριετία ερευνήθηκε η κατάσταση εργασίας των αποφοίτων του 2017

Σκοπός: Να καταγράψει την απορροφησιμότητα των πτυχιούχων νοσηλευτικής του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας του έτους 2016 – 2017.

Υλικό και μέθοδος: Πραγματοποιήθηκε απογραφική τηλεφωνική έρευνα τύπου συνέντευξης με κλειστού τύπου ερωτήσεις, τον Ιανουάριο του 2020.

Αποτελέσματα: Από τα 100 άτομα που πληρούσαν τα χαρακτηριστικά του δείγματος τα 84 ήταν γυναίκες και τα 16 άνδρες. Το μεγαλύτερο ποσοστό (81%) των αποφοίτων του τμήματος νοσηλευτικής είναι απόφοιτοι γενικού λυκείου. Κατά την περίοδο της έρευνας εργαζόμενοι ήταν 72 στον ιδιωτικό τομέα και μόλις τα 27 στο δημόσιο. Το 19% έχουν ακολουθήσει μεταπτυχιακές σπουδές. Το 25% των αποφοίτων απασχολούνται ή απασχολήθηκαν ως νοσηλευτές ή εργάστηκαν στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

ABSTRACT

Introduction: In the context of a three-year nursing graduates 'employability survey, the 2017 graduates' employment status was investigated

Aims: To record the absorption of nursing graduates of the Technological Educational Institute of Western Greece of the year 2016 - 2017.

Material and Method: An inventory of closed-type interview questions was conducted in January 2020.

Results: Of the 100 individuals who met the sample characteristics, 84 were women and 16 were men. The majority (81%) of nursing graduates are general high school graduates. During the survey period there were 72 in the private sector and only 27 in the public sector. 19% have completed postgraduate studies. 25% of graduates are working or working as nurses or working in primary health care

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	1
ABSTRACT.....	2
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	7
ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	7
1.1 Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.....	8
1.1.1 ΕΡΕΥΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΕΛΣΑΤ.....	8
1.2 ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	9
1.3 ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΗΜΕΡΑ.....	21
1.4 Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.....	24
1.5 ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.....	27
1.6 ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.....	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	31
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ.....	31
2.1 ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑ.....	32
2.2 ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.....	33
2.3 Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.....	36
2.4 ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	37
2.5 ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	39
2.6 ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΣΤΗΝ Ε.Ε.....	41
2.7 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΜΕ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ.....	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	46
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.....	46
3.1 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ.....	47
3.2. ΚΩΔΙΚΑΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ.....	51
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	57
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	57
4.1 ΣΚΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.....	58

4.2 ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ.....	58
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	60
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.....	60
ΣΥΖΗΤΗΣΗ	67
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	69

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ανεργία είναι η κατάσταση κατά την οποία τα άτομα που είναι ικανά να εργαστούν και προσπαθούν να βρουν μια εργασία μέσα στις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά εργασίας, δεν μπορούν να βρουν απασχόληση. Η άνοδος της ανεργίας στην Ελλάδα μέχρι και την πρώτη πετρελαϊκή κρίση που έγινε το 1970 δεν αποτελούσε πρόβλημα, όμως από εκείνη την στιγμή και μετέπειτα μετατράπηκε σε ανησυχητικό ποσοστό ανεργίας. Είναι ο λόγος των ανέργων προς το σύνολο του εργατικού δυναμικού.

Αποδεικνύεται πως είναι δύσκολο να μετρηθεί η ανεργία και ειδικότερα να δοθεί ένας ορισμός για τον άνεργο, διότι δεν περιλαμβάνουν τους «αποθαρρυσμένους ανέργους», δηλαδή τα άτομα εκείνα που ήθελαν να εργαστούν και οι προσπάθειες που έκαναν δεν είχαν τα επιθυμητά αποτελέσματα με αποτέλεσμα να εγκαταλείψουν πλέον οποιαδήποτε ενέργεια για να βρουν απασχόληση. Η ανεργία ταξινομείται κατά αίτιο και χρονική διάρκεια εκδήλωσής της. Τέτοια ανεργία είναι η βραχυχρόνια ανεργία τριβής και η μακροχρόνια διαρθρωτική ανεργία. Ένα ακόμη αίτιο της ανεργίας είναι η ανεπαρκής συνολική ζήτηση της οικονομίας. Αυτή η ανεργία μπορεί να είναι κυκλική ανεργία ή εποχιακή. Επίσης, σύμφωνα με τη μονεταριστική θεωρία που λέει πως η πραγματική ζήτηση χρήματος επηρεάζεται από πολλές μεταβλητές κι αυτές με την σειρά τους συνδέονται όλες άμεσα με το ονομαστικό επιτόκιο και το εισόδημα, υπάρχει και η ανεργία που προκαλείται από ατελή πληροφόρηση ανεπιτυχείς προσπάθειες αναζήτησης εργασίας και χρονικών υστερήσεων προσαρμογής στις μεταβολές των τιμών.

Η ανεργία στην Ελλάδα είναι σε μεγάλο βαθμό διαρθρωτικό φαινόμενο, δηλαδή η οικονομία της δεν έχει την ικανότητα να προσαρμόζεται σε νέες συνθήκες που προκύπτουν από τεχνολογικές μεταβολές ή τη διαθεσιμότητα παραγωγικών συντελεστών και των πηγών ενέργειας. Αυτό προκύπτει από την μελέτη κάποιων θεσμικών παραγόντων όπως είναι η σύνδεση του εκπαιδευτικού συστήματος με την αγορά εργασίας, η ελαστικότητα της αγοράς εργασίας και η αποτελεσματικότητα των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης. Η ανεργία αφορά κυρίως τους νέους. Αυτό γίνεται διότι η οικονομία μας δεν δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Η κύρια αιτία είναι ότι, την τελευταία δεκαετία υπάρχει ύφεση και ταυτόχρονα στασιμότητα στην οικονομία με αποτέλεσμα να περιορίζονται οι δυνατότητες διεύρυνσης της

απασχόλησης. Στο 16,9% διαμορφώθηκε η ανεργία στην Ελλάδα (στοιχεία Ιουλίου του 2019). Σύμφωνα με την έκθεση που παρουσίασε η ευρωπαϊκή στατιστική υπηρεσία. Όπως αναφέρει η Eurostat, η χώρα μας εξακολουθεί να βρίσκεται στην πρώτη θέση των κρατών - μελών αναφορικά με την ανεργία, ενώ ακολουθείται από την Ισπανία με 14,2%. Συνολικά η ανεργία στην Ευρωζώνη, σύμφωνα με στοιχεία του Ιουνίου 2019, παρέμεινε σταθερή στο 7,5%, όπως και η ανεργία στην Ε.Ε. των 28 που παρέμεινε επίσης σταθερή στο 6,3%. Ανάμεσα στα κράτη - μέλη, η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη θέση και ακολουθείται από την Ισπανία. Η χαμηλότερη ανεργία στην Ε.Ε. καταγράφεται στην Τσεχία (2,1%) και στη Γερμανία (3,1%). Σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος, το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε σε 25 κράτη μέλη ενώ αυξήθηκε στο Λουξεμβούργο (από 5,6% σε 5,7%), στη Λιθουανία (από 6,1% σε 6,4%) και στη Σουηδία (από 6,3% σε 6,8%). Οι μεγαλύτερες μειώσεις σημειώθηκαν στην Ελλάδα (από 19,4% σε 17,2% μεταξύ Μαΐου 2018 και Μαΐου 2019), την Κροατία (από 8,4% σε 7,1%), την Κύπρο (από 8,3% σε 7,0%), τη Σλοβακία (από 6,5%) και την Ισπανία (από 15,0% σε 13,9%).(Eurostat, 2019)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο
ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ

1.1 Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Η Ελλάδα βρίσκεται και πάλι στην πρώτη θέση της ανεργία των νέων, καθώς σύμφωνα με τα στοιχεία του Ιουνίου του 2019, το 33% των νέων κάτω των 25 ετών είναι άνεργο, ενώ ακολουθεί η Ισπανία με 32,2% και η Ιταλία με 27,1%.

Η χαμηλότερη ανεργία στους νέους καταγράφεται στην Τσεχία με 5,1% και τη Γερμανία με 5,7%. Συνολικά, τον Ιούνιο του 2019 η ανεργία των νέων στην Ευρωζώνη μειώθηκε στο 7,4% από 8% τον περασμένο Αύγουστο, ενώ στην Ε.Ε. η ανεργία των νέων μειώθηκε στο 6,2% από 6,7%.

1.1.1 ΕΡΕΥΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΕΛΣΤΑΤ

Από την έρευνα εργατικού δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ για τον Αύγουστο του 2019, προκύπτουν τα εξής:

- Ηλικιακά, το υψηλότερο ποσοστό καταγράφεται στις ομάδες 15- 24 ετών (33,1% τον Αύγουστο του 2019 από 37,6% τον Αύγουστο του 2018) και 25-34 ετών (22,4% από 24,5%).

Ακολουθούν οι ηλικίες 35 - 44 ετών (14,8% από 17%), 45 - 54 ετών (13,7% από 15,7%), 55 - 64 (13,3% από 15%) και 65 – 74 (10,8% από 10%).

Σε επίπεδο περιφερειών, στις τρεις πρώτες θέσεις βρίσκονται η Θεσσαλία – Στερεά Ελλάδα (21,7% τον Αύγουστο του 2019 από 18,5% τον Αύγουστο του 2018), η Ήπειρος – Δυτική Μακεδονία (20,5% από 23%) και η Μακεδονία – Θράκη (18,1% από 19,3%). Ακολουθούν η Πελοπόννησος – Δυτική Ελλάδα – Ιόνιοι Νήσοι (16,9% από 19,2%), η Αττική (16% από 19,6%), το Αιγαίο (15,2% από 18,3%), η Κρήτη (11,4% από 13%)

Σύμφωνα με το επίπεδο εκπαίδευσης το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας παρατηρείται σε όσους έχουν τελειώσει μερικές τάξεις δημοτικού (45,6%).

Τα χαμηλότερα ποσοστά παρατηρούνται στους πτυχιούχους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (12,2%)

Από το σύνολο των ανέργων που αναζητούν μισθωτή απασχόληση, το 90,9% αναζητεί πλήρη απασχόληση, ενώ το 9,1% αναζητεί μερική απασχόληση.

Ένα ποσοστό ανέργων (6,4%) απέρριψε κάποια πρόταση ανάληψης εργασίας για διάφορους λόγους, κυρίως επειδή δεν εξυπηρετούσε ο τόπος εργασίας (30,3%), δεν εξυπηρετούσε το ωράριο εργασίας (22,7%), δεν ήταν ικανοποιητικές οι αποδοχές (15,8%).

Το ποσοστό των ανέργων που δεν έχουν εργαστεί ποτέ στο παρελθόν ανέρχεται στο 20,3% του συνόλου των ανέργων ενώ οι μακροχρόνια άνεργοι (αυτοί που αναζητούν εργασία από 12 μήνες και άνω, (ανεξάρτητα από το εάν έχουν εργαστεί στο παρελθόν), αποτελούν αντίστοιχα το 70,6%.(ΕΛΣΤΑΤ, 2019)

1.2 ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Αναδρομή από το 1980 έως σήμερα

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1981:

Με τον νόμο 1035/1980 το 1980 καθιερώθηκαν οι Πανελλήνιες Εξετάσεις και οι μαθητές μπορούσαν να εισαχθούν στη τριτοβάθμια εκπαίδευση έχοντας ως κριτήριο την βαθμολογία τους κατά φθίνουσα σειρά σε κάθε σχολή. Δημιουργήθηκαν δύο κύκλοι σπουδών, αυτός της θεωρητικής και αυτός της πρακτικής. Οι εξετάσεις της Β' και Γ' Λυκείου γίνονται Πανελλαδικά στο ίδιο επίπεδο με θέματα που είναι κοινά για όλους τα όποια έχουν επιλεγεί από την Κεντρική Επιτροπή Πανελληνίων Εξετάσεων. Το σύστημα αυτό δεν έφερε τα αναμενόμενα και επιθυμητά αποτελέσματα καθώς μείωσε τον αριθμό

των υποψηφίων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση λόγω του ότι οι εξετάσεις στις δύο τελευταίες τάξεις (Β και Γ Λυκείου περιόριζαν κι άλλο τον αριθμό των υποψηφίων.

Από το 1981 έως και 1984 η κυβέρνηση Παπανδρέου θα εφαρμόσει τις εξής αλλαγές :

Ως επίσημη γλώσσα του κράτους καθιερώνεται η Δημοτική γλώσσα.

Καθιερώνεται το μονοτονικό σύστημα (Π.Δ. 297/ 1982).

Καταργούνται οι επόπτες της εκπαίδευσης (Ν. 1232/1982) καθώς και οι επιθεωρητές της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και

καθιερώνεται το σχολικό συμβούλιο που έχει ως στόχο την καθοδήγηση επιμόρφωση και αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, 1304/1982)

Νόμος - Πλαίσιο για τα ΑΕΙ (Ν.1268/1982) όπου διασφαλίζεται το πανεπιστημιακό άσυλο, καταργείται η έδρα, θεμελιώνονται οι δημοκρατικές διαδικασίες με συμμετοχή όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας στην διδασκαλία, έρευνα και διοίκηση• ο ακαδημαϊκός έλεγχος γίνεται πλέον από την Εθνική Ακαδημία Γραμμάτων και Επιστημών (ΕΑΓΕ).

* Ιδρύονται πανεπιστημιακά παιδαγωγικά τμήματα τετραετούς φοίτησης (Ν1268/1982).

Κατάργηση των ΚΑΤΕΕ και ίδρυση των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΤΕΙ, 1983),

Νέος κανονισμός για τις φοιτητικές κοινότητες

Συγγραφή νέων σχολικών βιβλίων για μαθητές και δασκάλους.

Συντάσσονται νέα αναλυτικά προγράμματα.

Κατάργηση εισαγωγικών εξετάσεων από τα Γυμνάσια στα Λύκεια.

Αλλάζει ο τρόπος εισαγωγής στα ΑΕΙ (1983) .

Από τον υπουργό Παιδείας Απ. Κακλαμάνη, το 1985 έρχεται ο νόμος 1566/1985 που αφορούσε την δομή της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Ο νόμος όριζε: Υποχρεωτική εννιάχρονη φοίτηση (εξαετές Δημοτικό και τριετές Γυμνάσιο). Οι κάτοχοι απολυτηρίου μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στις εξής επιλογές Γενικό Λύκειο, Τεχνικό-Επαγγελματικό Λύκειο, Πολυκλαδικό Λύκειο και Τεχνικές Επαγγελματικές Σχολές.

Οι απόφοιτοι όλων των τύπων λυκείων μπορούσαν να είχαν την ευκαιρία εισαγωγής στην Ανώτατη Εκπαίδευση μέσω των πανελλαδικών εξετάσεων.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1991.

Στο δημοτικό και γυμνάσιο επιστρέφει η βαθμολογία και επίσης εισάγεται το σύστημα των «μονάδων παιδαγωγικού ελέγχου» που αφορά την διαγωγή των μαθητών.

Τα Π.Δ. 462 και 429 επιθυμούσαν την επαναφορά των γραπτών προαγωγικών και απολυτήριων εξετάσεων του δημοτικού. Ο νόμος 24392 θα φέρει τις προϋποθέσεις

για την επιλογή των διευθυντών και των προϊσταμένων των διευθύνσεων της εκπαίδευσης.

Με τον νόμο 2009/1992 ιδρύθηκε ο Οργανισμός Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΕΕΚ) , τα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΙΕΚ) και καθιερώθηκε το Εθνικό Σύστημα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΣΕΙΚ).

Με το Π.Δ. 320/93 του 1992 αναφέρεται στην αξιολόγηση του έργου του εκπαιδευτικού όχι όμως με την έννοια που είχε ο επιθεωρητής πριν το 1982 αλλά θεωρεί τους διευθυντές και τους σχολικούς συμβούλους υπεύθυνους για τον έλεγχο του έργου των εκπαιδευτικών μετατρέποντας τους εκπαιδευτικούς σε άβουλα όντα που υπακούν σε υποδείξεις.

Η εκπαίδευση κατά την περίοδο 1993 έως 2003

Κατά την περίοδο 1993 - 2003 η σημαντικότερη μεταρρύθμιση ήταν αυτή του Γ. Αρσένη (1997-1998) με τον νόμο 2525/1997 η οποία αφορούσε και τους εκπαιδευτικούς αλλά και τους μαθητές.

Επανήλθαν οι Πανελλαδικές εξετάσεις στις δύο τελευταίες τάξεις του λυκείου.

Το απολυτήριο του λυκείου ήταν το μόνο κριτήριο για την εισαγωγή των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (ΑΕΙ και ΤΕΙ), δίνοντας τους το δικαίωμα να αξιοποιήσουν τον βαθμό της Β' λυκείου αν και εφόσον αυτός ήταν ίσος ή μεγαλύτερος από αυτό της Γ' Λυκείου.

Καταργήθηκαν οι γενικές εξετάσεις

Καταργήθηκαν τα τέσσερα μαθήματα των δεσμών και οι δέσμες μετατράπηκαν σε Επιστημονικά πεδία.

Η εισαγωγή σε σχολές χαμηλών βάσεων γινόταν με βαθμό απολυτηρίου 9,5 (Κάτσικας Χ., Θεριανός Κ. 2007)

Το 2001 το νομικό πλαίσιο αλλάζει και τα ΤΕΙ σωματοποιούνται εξελίσσουν τα προγράμματα σπουδών τους. Από την στιγμή που ιδρύθηκαν με την ονομασία ΚΑΤΕ έως την εξέλιξη τους σε ΤΕΙ για τους πολίτες εξακολουθούσαν να ανήκουν στην περιφέρεια της Ανώτατης εκπαίδευσης. Για την τεχνολογική εκπαίδευση στην Ελλάδα επικρατούσε πάντα η ιδεολογία, πως τα ΤΕΙ είναι η επιλογή των μαθητών οι οποίοι προέρχονται από οικογένειες χαμηλότερης οικονομικής τάξης. Αυτός ο διαχωρισμός αποτελούσε πάντα και το πρόβλημα

συγχώνευσης των σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ, ενώ στο εξωτερικό έχει ήδη επιτευχθεί αυτή η συγχώνευση.

Τα τεχνολογικά ιδρύματα θεωρήθηκαν από πολλούς σχολές υποδεέστερης εκπαίδευσης. (Παπαηλίας Θ., 2005)

Το 2003 το υπουργείο Παιδείας ανακοινώνει το "Πρόγραμμα Ελληνικής Προεδρίας για θέματα Παιδείας μέσω του οποίου εκφράζει τις προθέσεις του για παροχή Παιδείας σε επίπεδα πλέον ευρωπαϊκής ιδεολογίας όπως προστάζει η ΕΕ. Το σχολείο οφείλει να επιμορφώνει και να προσφέρει εφόδια στους μαθητές κατάλληλα για την εξυπηρέτηση των νέων οικονομικών συμφερόντων.

Η απόπειρα εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα (Γιαννάκου - Διαμαντοπούλου 2006)

Τα ΑΕΙ διασφαλίζουν την οικονομική και διοικητική τους αυτοδιοίκηση μέσω τετραετών προγραμμάτων. Ετήσια έκθεση για την πορεία των ΑΕΙ και των αναπτυξιακών αυτών προγραμμάτων θα δίνει ο Υπουργός Παιδείας προκειμένου να γνωρίζουν όλοι την αξιολόγηση και πορεία των ΑΕΙ.

Υπάρχει η δυνατότητα άρσης του ασύλου από τα αρμόδια όργανα (Πρυτανικό Συμβούλιο και Συμβούλιο για τα ΤΕΙ) παρουσία δικαστικού εκπροσώπου.

Εφαρμογή της αρχής της δημοσιότητας στα ΑΕΙ. Υποχρεούνται να παρέχουν και μέσω διαδικτύου στοιχεία για την λειτουργία και οικονομική τους κατάσταση.

Τα ΑΕΙ καλούνται να προσαρμοστούν στις ανάγκες της νέας εποχής.

Παροχή δανείων σε φοιτητές.

Εξασφάλιση αξιοκρατίας για τις εκλογές μελών ΔΕΠ.

Αντιμετώπιση του προβλήματος των αιώνιων φοιτητών

Ίδρυση νέων σχολών και αναβάθμιση της ποιότητας σπουδών.

Δωρεάν χορήγηση ενός συγγράμματος ανά μάθημα και παροχή βιβλιογραφίας και σημειώσεων από τους καθηγητές

Ρυθμίσεις φοροαπαλλαγών για τις δωρεές προς τα ΑΕΙ.

Κατάρτιση εσωτερικού κανονισμού των ΑΕΙ.

Αναβαθμίζεται η τεχνικο-επαγγελματική εκπαίδευση από ΤΕΕ σε Επαγγελματικά Λύκεια (ΕΠΑΛ) και Επαγγελματικές Σχολές (ΕΠΑΣ)

Η απόπειρα νέας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης

Τα μέτρα του νόμου 409 είναι τα εξής:

Την θέση των πτυχίων παίρνουν πλέον οι πιστωτικές μονάδες.

Καθιερώνονται δύο κύκλου σπουδών (τα τρία πρώτα χρόνια θα είναι το bachelor και τα επόμενα ένα ή δύο master). Η τριετής εκπαίδευση είναι πιο οικονομική και παράγει άμεσα νέους εργαζομένους.

Αλλαγή στο όριο φοίτησης στις σχολές με σκοπό την εξάλειψη των αιώνων φοιτητών».

Το όριο φοίτησης είναι ν+2 έτη.

Οι σχολές παύουν να παρέχουν συγγράμματα.

Σίτιση και στέγαση παρέχεται υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Εισαγωγή διδάκτρων.

Η χρηματοδότηση εξαρτάται από την απόδοση της σχολής με βάση την αξιολόγηση της

Στις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης των σχολών στις υποδείξεις του υπουργείου δύναται η διακοπή χρηματοδότησης

Δυνατότητα επένδυσης ιδιωτών στην Παιδεία,

Οι παροχές προς τους φοιτητές (σίτιση, στέγαση) γίνεται με βάση την αξιολόγηση τους

Κατάργηση ασύλου .

Η διοίκηση των Πανεπιστημίων αλλάζει μορφή. Η Σύγκλητος χάνει την δύναμη της και ορίζεται «συμβούλιο διοίκησης» και το οποίο αποτελείται από 7 καθηγητές, έναν φοιτητή και μέλη εκτός της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Καταργούνται οι λέκτορες και παραμένουν οι βαθμίδες : οι καθηγητές, οι αναπληρωτές και οι επίκουροι. Θα υπάρχουν επίσης συμβασιούχοι καθηγητές οι οποίοι θα αξιολογούνται προκειμένου να διατηρήσουν την θέση τους. (Παπαηλίας Θ., 2013),

Ο νόμος ψηφίστηκε με συντριπτική πλειοψηφία στη βουλή , καθώς και μεγάλο ποσοστό των πολιτών και καθηγητών πανεπιστημίων ήταν υπέρ του νόμου. Έτσι δεν άργησε να έρθει η σύγκρουση μεταξύ καθηγητών, υπουργείου και φοιτητών, με αντίκτυπο οι φοιτητές να ξεκινήσουν διαρκείς καταλήψεις μέχρι τις αρχές του 2012 όπου έγινε ανασχηματισμός και την θέση του Υπουργού Παιδείας αναλαμβάνει ο Γ. Μπαμπινιώτης, ο οποίος ανέστειλε την εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου. Στη

συνέχεια ανέλαβε ο Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος ως Υπουργός Παιδείας , ο οποίος διέταξε την άμεση εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου. Έτσι βρίσκονται αντιμέτωποι, από τη μία το Υπουργείο Παιδείας που προσπαθεί να εφαρμόσει τον νόμο και από την άλλη πρυτανικές αρχές μαζί με ομάδες φοιτητών να προσπαθούν να εμποδίσουν την εφαρμογή του.

Το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» είναι το σχέδιο αναδιάρθρωσης του Ακαδημαϊκού Χάρτη της

χώρας. Επιδιώκει να αντιμετωπίσει, με τις μικρότερες δυνατές επιπτώσεις, παθολογικές και στρεβλώσεις των τελευταίων 20 ετών.

Η ίδρυση και η λειτουργία Τμημάτων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης πρωτίστως στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, δια μέσου του κατακερματισμού γνωστικών αντικειμένων ή ελλιπών προγραμμάτων σπουδών, οδηγούν σε πτυχία χωρίς αντίκρισμα. Η Νέα Γενιά «οδηγείται» από το Λύκειο, δια μέσου μιας τέτοιας μορφής Ανώτατης Εκπαίδευσης κατ' ευθείαν στην ανεργία.

Η αναδιάρθρωση του Ακαδημαϊκού Χάρτη της χώρας είναι ένα εγχείρημα υψηλής σπουδαιότητας, διότι η παράταση της σημερινής απαράδεκτης, χωρίς ορθολογισμό πραγματικότητας, αδικεί την Νέα Γενιά, την ελληνική οικογένεια, την γνωστική διαδικασία, την εκπαιδευτική διαδικασία που οφείλει η Πολιτεία στους πολίτες της, αλλά και την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας, που απαιτεί πρωτίστως ένα ικανό και έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό.

Η αύξηση των εισακτέων στα ΑΕΙ θα είναι 30% και η μείωση στα ΤΕΙ 15%. Συνολικά η μείωση που θα προκύψει εκτιμάται ότι δεν θα ξεπεράσει το 4%.

Συγκεκριμένα, τα παιδεία που αυξάνονται και μειώνονται οι εισακτέοι είναι τα ακόλουθα:

1. Στα Πανεπιστήμια αυξάνονται στα:

- 2^ο Επιστημονικό Πεδίο (Θετικών Επιστημών)
- 4^ο (Τεχνολογικών Επιστημών)
- 5^ο (Επιστημών Οικονομίας και Διοίκησης)

Μένει σταθερός ο αριθμός τους στο:

- 3^ο Επιστημονικό Πεδίο (Επιστημών Υγείας)

Και μειώνεται στο:

- 1^ο (Ανθρωπιστικών, Νομικών και Κοινωνικών Επιστημών)

2. Στα ΤΕΙ μένει σταθερός ο αριθμός των εισακτέων στα:

- 2^ο Επιστημονικό Πεδίο (Θετικών Επιστημών)
- 3^ο Επιστημονικό Πεδίο (Επιστημών Υγείας)

Μειώνεται ο αριθμός τους στα:

- 1^ο (Ανθρωπιστικών, Νομικών και Κοινωνικών Επιστημών)
- 4^ο (Τεχνολογικών Επιστημών)
- 5^ο (Επιστημών Οικονομίας και Διοίκησης)

Όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4076/2012(Α' 159)

«Ρυθμίσεις θεμάτων Ανωτάτων Εκπαιδευτικών

Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4485

Το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε στη Βουλή προβλέπει συνοπτικά:

Πρώτη φορά στην ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης οι μαθητές θα κληθούν να συμπληρώσουν μηχανογραφικό όπου θα υπάρχουν ΜΟΝΟ πανεπιστημιακά τμήματα.

Για το 2019-2020 τα τμήματα στο νέο ακαδημαϊκό χάρτη από 451 γίνονται 432.

Η χώρα αποκτά πανίσχυρους ερευνητικούς και πανεπιστημιακούς πόλους που την ευθυγραμμίζουν με τις εξελίξεις στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο. Το ισχυρό δικτυωμένο πανεπιστήμιο που λειτουργεί ως κόμβος έρευνας και γνώσης είναι το μέλλον.

Η επαγγελματική και η τεχνολογική εκπαίδευση συναρθρώνεται εντός του πανεπιστημιακού συστήματος και τίθεται υπό την εποπτεία του. Για πρώτη φορά τα πανεπιστήμια γίνονται οι ενορχηστρωτές της απαιτούμενης γνώσης που θα μας οδηγήσει στο δρόμο της παραγωγικής ανασυγκρότησης της εθνικής οικονομίας. Το πανεπιστήμιο γίνεται ο εθνικός φορέας ενός ήπιου συντονισμού μεταξύ της οικονομίας και της απασχόλησης.

Δίνεται η δυνατότητα στα Τμήματα Σχολών Μηχανικών Πανεπιστημίων να οργανώσουν πενταετή προγράμματα σπουδών και να αναγνωριστούν ως αντίστοιχα – υπό προϋποθέσεις - με Τμήματα Πολυτεχνικών Σχολών.

Προβλέπεται διαδικασία ώστε απόφοιτοι Τμημάτων Μηχανικών ΤΕΙ να αποκτήσουν επαγγελματικά δικαιώματα, με δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα, ικανοποιώντας έτσι ένα χρόνιο και δίκαιο αίτημα των αποφοίτων αυτών.

Η νέα αρχιτεκτονική της Ανώτατης Εκπαίδευσης, στηρίχτηκε στους τέσσερις βασικούς άξονες: νέα τμήματα, συνέργειες Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, Πανεπιστημιακά Ερευνητικά Κέντρα με ερευνητικά ινστιτούτα και διετή προγράμματα σπουδών για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ.

Για την ενίσχυση της νέας αρχιτεκτονικής στην Ανώτατη Εκπαίδευση :

Έχουν δοθεί ήδη 150 θέσεις ΔΕΠ για τα ιδρύματα.

Δίνονται άλλες 500 θέσεις ΔΕΠ.

Για πρώτη φορά μετά το 2010 νομοθετήθηκε η επαναπροκήρυξη όλων των κενών θέσεων οι οποίες είναι αποτέλεσμα συνταξιοδοτήσεων.

Επιπλέον 1.500 θέσεις που έχουν ήδη προκηρυχθεί για νέους επιστήμονες και για ακαδημαϊκή εμπειρία, πράγμα που σημαίνει ότι μπορούν να διδάξουν μέχρι 3 μαθήματα τον χρόνο.

Και τέλος 15.000.000 ευρώ από το ΕΣΠΑ για τα πανεπιστήμια ώστε να γίνει πράξη η νέα αρχιτεκτονική της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας

Αναβαθμίζεται το Πανεπιστήμιο με την Πολυτεχνική Σχολή στην Κοζάνη και με τα πρόσθετα Τμήματα και Ινστιτούτα στην Φλώρινα, Καστοριά, Πτολεμαΐδα, Γρεβενά και στην Κοζάνη.

Δίνεται η δυνατότητα μετατροπής του Ατμοηλεκτρικού Σταθμού ΑΗΣ της Πτολεμαΐδας σε Διεθνές Κέντρο Κινηματογράφου και σε αυτό το πλαίσιο θα προχωρήσουμε στην ίδρυση Τμήματος Κινηματογράφου και Τμήματος Παραγωγής Οπτικοακουστικών Μέσων.

Για το Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδας

Νέα Τμήματα και συνέργειες του Διεθνούς Πανεπιστημίου, του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, του ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας και του ΤΕΙ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Θα είναι ένα δυναμικό εξωστρεφές Ίδρυμα, με πολλά μαθήματα και προγράμματα και σε ξένη γλώσσα.

Για το Πανεπιστήμιο Πατρών

Το Πανεπιστήμιο Πατρών αποκτά τέσσερις νέες Σχολές, μεταξύ των οποίων μία Γεωπονική Σχολή και τη Σχολή Νομικών Επιστημών, στην οποία εντάσσεται το νεοϊδρυόμενο τέταρτο Τμήμα Νομικής στην Ελλάδα.

Συνολικά στο Πανεπιστήμιο Πατρών ιδρύονται δεκαπέντε νέα Τμήματα και Πανεπιστημιακό Ερευνητικό Κέντρο, μεταξύ των ιδρυμάτων του οποίου είναι και το Ινστιτούτο Κυτταρικών Θεραπειών, στο οποίο θα ενσωματωθεί το κέντρο δοτών μυελού των οστών.

Για το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

Το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου ενδυναμώνεται σημαντικά με την ένταξη σε αυτό τόσο του ΤΕΙ Πελοποννήσου όσο και μέρους του ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας.

Με τη σημαντική ενίσχυσή του σε ανθρώπινο δυναμικό ιδρύονται σε αυτό δεκαέξι νέα Τμήματα, εκ των οποίων τα δεκατρία θα ξεκινήσουν τη λειτουργία τους το ερχόμενο ακαδημαϊκό έτος (2019-2020).

Η Μεταρρύθμιση του Λυκείου έρχεται να συναντήσει την Μεταρρύθμιση στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Νέα Γ' Λυκείου

Με τις διατάξεις για την αναμόρφωση της νέας Γ' Λυκείου, με τέσσερα ώρα μαθήματα κάθε εβδομάδα (+ Θρησκευτικά για 1 ώρα, Γυμναστική για 2 ώρες και Μάθημα Επιλογής για 2 ώρες), δίνουμε εκπαιδευτική ουσία και νόημα στην ακυρωμένη σήμερα Γ' Λυκείου.

Ο εκπαιδευτικός της τάξης έχει την άνεση χρησιμοποιώντας τις κατάλληλες εκπαιδευτικές μεθόδους να εμβαθύνει στο αντικείμενο του μαθήματος προετοιμάζοντας τον μαθητή – υποψήφιο για την εισαγωγή του στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Με τον τρόπο αυτό, επιχειρούμε να σπάσουμε τη νοοτροπία δεκαετιών για την αναγκαιότητα του φροντιστηρίου και της παραπαιδείας. Είναι το πρώτο αναγκαίο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση της ενδυνάμωσης της αυτοτέλειας του δημόσιου Λυκείου.

Η νέα Γ' Λυκείου αποκτά έναν προπαρασκευαστικό χαρακτήρα καθώς οι εγκύκλιες σπουδές θα ολοκληρώνονται στη Β' Λυκείου χωρίς συρρίκνωση των γνωστικών αντικειμένων αφού παράλληλα θα αναμορφωθούν και τα Προγράμματα Σπουδών.

Για όσους μιλούν για εντατικοποίηση των εξετάσεων στην Γ' Λυκείου, ένα μόνο στοιχείο είναι αρκετό για να καταρρίψει το ψεύδος: σήμερα οι μαθητές της Γ' Λυκείου εξετάζονται σε 4 μαθήματα. Με το νέο σύστημα πάλι θα εξετάζονται σε 4

μαθήματα προκειμένου να πάρουν το απολυτήριό τους και αυτά τα 4 μαθήματα είναι τα ίδια στα οποία θα εξεταστούν για τις Πανελλαδικές Εξετάσεις.

Νέο Σύστημα Εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Καθιερώνεται για πρώτη φορά η δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης σε σχολές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, μόνο με το Απολυτήριο.

Είναι το πρώτο βήμα για την πλήρη καθιέρωση της ελεύθερης πρόσβασης σε βάθος χρόνου και με σταδιακή ετήσια αύξηση της βαρύτητας του βαθμού του Απολυτηρίου.

Κατά την πρώτη χρονιά εφαρμογής δεν θα προσμετρηθεί ο βαθμός του Απολυτηρίου για την πρόσβαση, προκειμένου να υπάρξει η αναγκαία προσαρμογή στο νέο σύστημα. Τη δεύτερη χρονιά ο βαθμός του Απολυτηρίου θα συμμετέχει κατά 10% στον τελικό βαθμό πρόσβασης, ποσοστό το οποίο θα αυξάνει κάθε χρόνο.

Ως προς την ελεύθερη πρόσβαση, οι μαθητές θα δηλώνουν τις προτιμήσεις τους σε 10 τμήματα, αφού σύμφωνα με στατιστικά μοντέλα ο αριθμός αυτός (10 τμήματα) είναι ικανός να οδηγήσει σημαντικό αριθμό υποψηφίων σε σχολές της προτίμησής τους μόνο με τον βαθμό του Απολυτηρίου.

Για τους υπόλοιπους υποψηφίους η εισαγωγή θα γίνεται με τις Πανελλαδικές Εξετάσεις σε 4 εξεταζόμενα μαθήματα.

Πρόσβαση αποφοίτων ΕΠΑΛ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

Αυξάνεται το ποσοστό θέσεων σε σχολές και τμήματα των Πανεπιστημίων που θα διατίθενται στους αποφοίτους ΕΠΑΛ από 5% σε 10% μέσα από τις ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις. Παραμένει το 5% των θέσεων σε σχολές και τμήματα: πολυτεχνικές, ιατρικές, οδοντιατρικές, φαρμακευτικές, κτηνιατρικές, φυσικής, βιολογίας και γεωλογίας. Διατηρείται το 20% σε ΑΣΠΑΙΤΕ και ΑΣΤΕ. Επίσης προβλέπεται η πρόσβαση σε στρατιωτικές σχολές με ποσοστό θέσεων που θα καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση.

Παραμένει επίσης το 1% επιπλέον θέσεων για τα εσπερινά ΕΠΑΛ που διευρύνεται με όλες τις πανεπιστημιακές σχολές. Επίσης παραμένει το δικαίωμα επιλογής των αποφοίτων τους να συμμετέχουν στις εξετάσεις με τα ημερήσια ΕΠΑΛ για περισσότερες επιλογές. Η πρόσβαση γίνεται σε σχολές και τμήματα που είναι συναφή ή αντίστοιχα με τους τομείς των ΕΠΑΛ(Υπουργείο παιδείας & θρησκευμάτων).

1.3 ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΗΜΕΡΑ

Το Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα διέπεται από την εθνική νομοθεσία και από τις νομοθετικές πράξεις όπως διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, ενώ η συνολική ευθύνη για την εκπαίδευση έγκειται στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Το Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα στο πλαίσιο της προσαρμογής της χώρας στα διεθνή πρότυπα, έγιναν κάποιες ενέργειες προκειμένου να μετατοπιστούν προς την αποκέντρωση. Τα προγράμματα σπουδών και τα εβδομαδιαία ωράρια για όλους τους τύπους των σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθορίζονται σε κεντρικό επίπεδο καθώς η εφαρμογή τους είναι υποχρεωτική για όλα τα σχολεία της χώρας.

Πρωτοβάθμια εκπαίδευση

Η πρωτοβάθμια εκπαίδευση αποτελείται από:

- Την υποχρεωτική μονοετή φοίτηση των νηπίων ηλικίας 5 ετών και τη σταδιακά διετή (εντός τριετίας από το σχολικό έτος 2018/19) υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων 4 ετών στο Νηπιαγωγείο.
- Την εξαετή φοίτηση στο Δημοτικό σχολείο.

Λειτουργούν Ενιαίου Τύπου Ολοήμερα Νηπιαγωγεία, καθώς και Ενιαίου Τύπου Ολοήμερα Δημοτικά σχολεία. Μπορεί να είναι δημόσια ή ιδιωτικά.

Δευτεροβάθμια εκπαίδευση

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση περιλαμβάνει δύο κύκλους:

- Ο πρώτος είναι υποχρεωτικός και αντιστοιχεί στο Γυμνάσιο τριετούς φοίτησης (ημερήσιο - εσπερινό)
- Ο δεύτερος είναι προαιρετικός και αντιστοιχεί στο Λύκειο (Γενικό και Επαγγελματικό) τριετούς φοίτησης.

Τα Γυμνάσια όπως και τα Λύκεια μπορεί να είναι δημόσια ή ιδιωτικά.

Δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι η συμμετοχή στο τριετές γυμνάσιο (κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση). Τελευταία περίοδο της υποχρεωτικής εκπαίδευσης αποτελεί η συμμετοχή στο τριετές γυμνάσιο και αποτελεί βασική προϋπόθεση για την εγγραφή και συμμετοχή σε γενικής ή επαγγελματικής ανώτερης δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Επίσης λειτουργεί και το εσπερινό γυμνάσιο (σχολείο

δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης), στο οποίο η φοίτηση ξεκινά στην ηλικία των 14 ετών. Η δεύτερη βαθμίδα της δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης διαρκεί επίσης για 3 χρόνια, το λύκειο, το οποίο αποτελεί υποχρεωτική η μη ανώτερη δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και περιλαμβάνει γενική δευτεροβάθμια εκπαίδευση (γενικό λύκειο) και επαγγελματικής δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Επαγγελματικά λύκεια).

Το επαγγελματικό λύκειο, τα λεγόμενα ΕΠΑΛ προσφέρουν δύο κύκλους σπουδών, που ανήκουν στο επίσημο εκπαιδευτικό σύστημα:

- α. Η δευτεροβάθμια κύκλου και
- β. Η μετά -δευτεροβάθμια κύκλου σπουδών, το λεγόμενο «τάξη μαθητείας», το οποίο είναι προαιρετικό. Στο γενικό και επαγγελματικό λύκειο οι μαθητές εγγράφονται στην ηλικία των 15 Ετών.

Ανώτατη Εκπαίδευση

Η ανώτατη εκπαίδευση περιλαμβάνει τον:

- Πανεπιστημιακό τομέα:
 - i. Πανεπιστήμια
 - ii. Πολυτεχνεία
 - iii. Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ)
- Τεχνολογικό τομέα:
 - i. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΤΕΙ)

ii. Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης
(ΑΣΠΑΙΤΕ)

Και οι δύο τομείς είναι μόνο δημόσιοι. Επίσης, σημειώνεται ότι το σύνολο των ΤΕΙ της χώρας έχουν πλέον ενταχθεί σε Πανεπιστημιακά Ιδρύματα (ΑΕΙ).

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί το τελευταίο επίπεδο από το επίσημο σύστημα εκπαίδευσης και αποτελείται από το Πανεπιστήμιο και το Τεχνολογικό τομέα.

Δια βίου μάθηση στην Ελλάδα

Η δια βίου μάθηση πολιτική στην Ελλάδα, περιλαμβάνει, εκτός από την επίσημη εκπαίδευση, τη μη τυπική εκπαίδευση και την άτυπη μάθηση, τα οποία αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου σχεδίου ανάπτυξης δίνοντας έμφαση στην ανθρώπινη γνώση, τις ικανότητες και τις δεξιότητες. Η γενική γραμματεία δια βίου μάθησης είναι υπεύθυνη για την ανάπτυξη της εθνικής πολιτικής σχετικά

με τη δια βίου μάθηση, καθώς και όσον αφορά την εποπτεία, τον συντονισμό και την υποστήριξη φορέων που συνιστά το εθνικό δίκτυο δια βίου μάθησης. Στο πλαίσιο της μη τυπικής εκπαίδευσης, η οποία μπορεί να οδηγήσει στη χορήγηση πιστοποιητικών που αναγνωρίζονται από το κράτος,

Δομές παροχής υπηρεσιών δια βίου μάθησης είναι οι εξής:

- Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης- ΣΕΚ: που παρέχουν αρχική επαγγελματική κατάρτιση μη τυπικής διάρκειας τριών ετών σε αποφοίτους της υποχρεωτικής επίσημης εκπαίδευσης,
- Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης- ΙΕΚ: που παρέχουν οποιουδήποτε τύπου επαγγελματική κατάρτιση, αρχική ή συμπληρωματική, καθώς και σε απόφοιτους ΣΕΚ
- Κέντρα δια βίου μάθησης: που παρέχουν συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση, γενική εκπαίδευση ενηλίκων, επαγγελματική καθοδήγηση και τη δια βίου συμβουλευτική.
- Κολλέγια που παρέχουν μη τυπική εκπαίδευση για τους αποφοίτους της τοπικής μη υποχρεωτικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

Από τα παραπάνω όργανα , ΙΕΚ (δημόσια ή ιδιωτικά) και Κολλέγια (μόνο ιδιωτικά) αποτελούν επίσης δομές μετά-δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Υποχρεωτική παιδεία στην Ελλάδα

Η υποχρεωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα αποτελείται από:

- Τη μονοετή υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων ηλικίας 5 ετών και τη σταδιακά διετή (εντός τριετίας από το σχολικό έτος 2018/19) υποχρεωτική φοίτηση των νηπίων 4 ετών στο Νηπιαγωγείο
- Την εξαετή φοίτηση των μαθητών στο Δημοτικό σχολείο
- Την τριετή φοίτηση των μαθητών στο Γυμνάσιο.

Τιμωρείται σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα όποιος αν και έχει την επιμέλεια ανήλικου μαθητή, παραλείπει την εγγραφή ή την εποπτεία του σε ό,τι αφορά τη φοίτησή του (European Commission)

1.4 Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Δομή Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης

Στην Ελλάδα η Τριτοβάθμια Εκπαίδευση χωρίζεται στην: 1) Ανώτατη Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση, που παρέχεται στα Πανεπιστήμια και στα Πολυτεχνεία (ΑΕΙ) και στην 2) Το 1997-98 θεσμοθετήθηκε το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (ΕΑΠ). 3) Και από το 2005 λειτουργεί το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας με έδρα στην Θεσσαλονίκη. Τα παραπάνω αποτελούν τους εκπαιδευτικούς οργανισμούς της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Η δομή της Ελληνικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει ως εξής:

Ανώτατη Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση: Η Ανώτατη Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση έχει ως αποστολή την υψηλή Επιστημονική κατάρτιση του μελλοντικού επιστημονικού δυναμικού της χώρας. Στην ανώτατη πανεπιστημιακή Εκπαίδευση ανήκουν τα πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία, η Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών και το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδας.

Τα ΑΕΙ της χώρας προσφέρουν προπτυχιακά προγράμματα και μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές.

Η φοίτηση στα πανεπιστήμια διαρκεί τέσσερα έτη , εκτός από ορισμένες σχολές όπου η φοίτηση μπορεί να διαρκέσει πέντε (πολυτεχνεία) ή και έξι έτη (ιατρική).

Το ακαδημαϊκό έτος στα ελληνικά πανεπιστήμια διαιρείται σε δύο εξάμηνα των δεκατριών (13) πλήρων εβδομάδων διδασκαλίας και τριών εβδομάδων (3) εξετάσεων.

Οι φοιτητές οφείλουν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους σε διάστημα ίσο προς τον αριθμό των προβλεπόμενων ετών συν το μισό από αυτά, δηλαδή για τετραετείς σπουδές σε έξι χρόνια,

Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο: Το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (ΕΑΠ) αποτελεί την βάση της ανοικτής και εξ αποστάσεως παρεχόμενης εκπαίδευσης. Ο βασικός στόχος του ΕΑΠ είναι να προσφέρει περισσότερες εκπαιδευτικές ευκαιρίες σε ένα ευρύ φάσμα ενδιαφερομένων και ηλικιακών ομάδων με βάση την αντίληψη ότι η μόρφωση είναι δικαίωμα όλων σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Το ΕΑΠ εδρεύει στην Πάτρα. Το πρόγραμμα σπουδών στο ΕΑΠ βασίζεται στη μέθοδο της εξ αποστάσεως διδασκαλίας. Το ΕΑΠ παρέχει πτυχίο ισότιμο με το πτυχίο των <<παραδοσιακών>> πανεπιστημίων. Οργανώνει προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, καθώς και προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης ή μετεκπαίδευσης που οδηγούν σε: πιστοποιητικά παρακολούθησης ή επιμόρφωσης. Η φιλοσοφία και η οργάνωση των σπουδών του είναι τελείως διαφορετική από αυτή των άλλων ΑΕΙ, ωστόσο απαιτεί δίδακτρα.

Ανώτερη Εκπαίδευση: Στην Ανώτερη Βαθμίδα Εκπαίδευσης υπάρχουν διάφορες σχολές που παρέχουν επαγγελματική ειδίκευση σε συγκεκριμένους τομείς που αφορούν τη θρησκεία, την τέχνη, τον τουρισμό, το ναυτικό και τη δημόσια τάξη. Πιο συγκεκριμένα, στις σχολές αυτές περιλαμβάνονται οι Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές, οι Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού, οι Ανώτερες Σχολές Χορού και Δραματικής Τέχνης, οι Ανώτερες Σχολές Τουριστικής Εκπαίδευσης και η Ανώτερη Σχολή Αστυφυλάκων.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, οι φορείς της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης αποτελούν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ), πλήρως αυτοδιοικούμενα, που τελούν υπό την εποπτεία του κράτους και χρηματοδοτούνται από αυτό. Τα προγράμματα σπουδών προσφέρονται κυρίως στην ελληνική γλώσσα. Ωστόσο, προσφέρονται εξειδικευμένα προγράμματα σπουδών προπτυχιακού ή μεταπτυχιακού επιπέδου σε ξένη γλώσσα. Παράλληλα, η γνώση μιας ή περισσότερων ξένων γλωσσών αποτελεί

απαραίτητη προϋπόθεση για την εισαγωγή και παρακολούθηση των μεταπτυχιακών σπουδών, ή ακόμα και για την αποφοίτηση από αυτές με το πτυχίο.

ΙΕΚ: Τα ΙΕΚ ή αλλιώς δημόσια και ιδιωτικά Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης προσφέρουν κατάρτιση υψηλού επιπέδου καθώς επίσης και δυνατότητα πρακτικής άσκησης μέσα από δεκάδες ειδικότητες. Το δίπλωμα που απονέμουν αναγνωρίζεται τόσο από το ελληνικό κράτος όσο και από τις χώρες-μέλη της ΕΕ.

Η κατάρτιση στα ΙΕΚ, τα οποία λειτουργούν υπό την εποπτεία του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΕΕΚ) και του υπουργείου Παιδείας, διαρκεί έως δύο εξάμηνα για τους κατόχους απολυτηρίου λυκείου και τέσσερα εξάμηνα για τους κατόχους απολυτηρίου γυμνασίου. Μετά το τέλος των εξαμήνων οι καταρτιζόμενοι οι οποίοι έχουν ολοκληρώσει με επιτυχία την κατάρτισή τους στα ΙΕΚ λαμβάνουν τη βεβαίωση επαγγελματικής κατάρτισης, που τους παρέχει το δικαίωμα να συμμετάσχουν στις εξετάσεις πιστοποίησης επαγγελματικής κατάρτισης για την απόκτηση διπλώματος επαγγελματικής κατάρτισης. Οι εξετάσεις διενεργούνται από τον Οργανισμό Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΕΕΚ), ο οποίος καθορίζει τα επαγγελματικά δικαιώματα όλων των επιπέδων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση αρμόδια υπουργεία και τους κοινωνικούς εταίρους. Επίσης, προωθεί κατά προτεραιότητα τα επαγγελματικά δικαιώματα των ειδικοτήτων που αφορούν επαγγέλματα για τα οποία απαιτείται άδεια άσκησης επαγγέλματος, ώστε να καταστεί δυνατή η πρόσβαση των αποφοίτων ΙΕΚ στην αγορά εργασίας, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Το δίπλωμα επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΕΕΚ αναγνωρίζεται ως τυπικό προσόν διορισμού στον δημόσιο τομέα (ΠΔ 50/2001, ΦΕΚ 39/Α'/5-3-2001) «Καθορισμός των προσόντων διορισμού σε θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα»).

ΚΕΣ: Τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών (ΚΕΣ) ή αλλιώς «κολέγια» αποτελούν και αυτά εκπαιδευτικούς οργανισμούς που συνεργάζονται, μεταξύ άλλων, με ξένα πανεπιστήμια, κυρίως των ΗΠΑ, της Γαλλίας και της Βρετανίας, στο πλαίσιο των συμφωνιών δικαιόχρησης (franchising). Επίσης να σημειωθεί ότι οι σπουδές στα ΚΕΣ

έχουν θετικές προοπτικές στην ιδιωτική αγορά εργασίας, κάτι που σίγουρα θα πρέπει στην αναζήτησή σας να αποτελέσει ένα ακόμη κριτήριο, πολύ βασικό θα λέγαμε.

Τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών παρέχουν τρεις κατηγορίες σπουδών:

Εξ ολοκλήρου φοίτηση προπτυχιακού επιπέδου στην Ελλάδα, τριετούς ή τετραετούς διάρκειας, η οποία οδηγεί στην απόκτηση πανεπιστημιακού πτυχίου Bachelor.

Μερική φοίτηση προπτυχιακού επιπέδου στην Ελλάδα, συνήθως δύο ή τρία χρόνια, την αποπεράτωση των σπουδών και την απόκτηση πτυχίου από το συνεργαζόμενο πανεπιστήμιο στο εξωτερικό.

Φοίτηση μεταπτυχιακού επιπέδου, που οδηγεί στην απόκτηση πτυχίου Master.

Τα πτυχία δίδονται από τα ξένα πανεπιστήμια. Στην περίπτωση, όμως, πιστοποίησης ενός κολεγίου απευθείας από κάποιον ξένο οργανισμό πιστοποίησης, τα πτυχία μπορεί να δίδονται από το ίδιο το κολέγιο.

Να επισημανθεί ότι σύμφωνα με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων τα πτυχία ΑΕΙ και τα ισότιμα ή αντίστοιχα της αλλοδαπής εντάσσονται στο 6ο από 8 επίπεδα, τα μεταπτυχιακά των ΑΕΙ στο 7ο και τα διδακτορικά των ΑΕΙ στο 8ο. Στο 5ο επίπεδο εντάσσονται τα διπλώματα επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΕΕΚ καθώς και τα πτυχία των ανωτέρων σχολών. Στο Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων δεν έχουν διαβαθμιστεί και επομένως ενταχθεί στο ανάλογο επίπεδο τα πτυχία των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών ή Κολεγίων (citycampus).

1.5 ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Οι Βασικοί στόχοι και προτεραιότητες της ανώτατης εκπαίδευσης είναι:

- η συνεχής ποιοτική βελτίωση της λειτουργίας των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της εργασίας

- η εξασφάλιση των κατάλληλων προϋποθέσεων για την επίτευξη των στόχων τους, καθώς και η προβολή της κοινωνικής διάστασης.

Μέσω νόμων το 2011 (νόμος 4009/2011) και το 2012 (νόμος 4076/2012), το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων έκανε θεσμικές, οργανωτικές και διαρθρωτικές αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι αλλαγές αυτές αποδείχθηκαν αναγκαίες λόγω του μεταβαλλόμενου διεθνούς περιβάλλοντος και της ανάγκης για τον εκσυγχρονισμό του νομικού πλαισίου που διέπει τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Περιλαμβάνουν διαφοροποιήσεις

των θεσμικών οργάνων διαχείρισης και χρηματοδότησης. Καθώς και αλλαγές σε θέματα που αφορούν το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό.

Τα Πανεπιστήμια έχουν πλήρη οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια και ΑΣΠΑΙΤΕ προωθούνται, προκειμένου να είναι σε θέση να σχεδιάσουν ελεύθερα την ανάπτυξή τους, βάσει της αξιολόγησης και του στρατηγικού σχεδιασμού.

Ένας άλλος στόχος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι να προσελκύσει φοιτητές από χώρες του εξωτερικού και τον επαναπατρισμό των ομογενών επιστημόνων. Επιπλέον δια βίου μάθησης σχολεία λειτουργούν σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με στόχο την παροχή πιστοποιήσεων της μη τυπικής εκπαίδευσης.

Τέλος, άλλοι μείζονες στόχοι περιλαμβάνουν ένα ενοποιημένο ερευνητικό χώρο, την υποστήριξη της καινοτομίας και τον ορθολογισμό της λειτουργίας των ΑΕΙ, όπως και την ανάπτυξη και την εφαρμογή της ψηφιακής πλατφόρμας όπου οι μαθητές μπορούν να προεγγραφτούν. Η πλατφόρμα αυτή στοχεύει αχρησιμοποίητα εκτενώς στο μέλλον προκειμένου να δημιουργηθεί ένα πλήρες ηλεκτρονικό μητρώο φοιτητή με αποτέλεσμα την απλούστευση των διαδικασιών. (νόμος 4009/2011 και το 2012 νόμος 4076/2012)

1.6 ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Βασική προϋπόθεση για την εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση (πανεπιστήμιο) είναι η κατοχή του απολυτηρίου του Ενιαίου Λυκείου, ενώ ο αριθμός των φοιτητών που εισάγονται σε κάθε τμήμα των πανεπιστημίων καθορίζεται από το υπουργείο Παιδείας σε ετήσια βάση.

Η διαδικασία εισαγωγής στο πανεπιστήμιο βασίζεται στην επίδοση των μαθητών στην Γ' Λυκείου σε έξι μαθήματα γενικής παιδείας και κατεύθυνσης, που εξετάζονται σε θέματα πανελλαδικού επιπέδου, συμπεριλαμβανομένης της προφορικής βαθμολογίας κατά 30% και της γραπτής βαθμολογίας κατά 70%.

Δυνατότητα εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, χωρίς εξετάσεις, έχουν και όσοι έχουν υπερβεί το 23ο έτος της ηλικίας τους μέσω των Εναλλακτικών μορφών Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης του ΕΑΠ.

Όσον αφορά τις Σχολές Ανώτερης Εκπαίδευσης, σε ορισμένες από αυτές δεν απαιτείται η συμμετοχή στις γενικές εξετάσεις, αλλά ακολουθούν ειδικό σύστημα εισαγωγής.

Τέλος, αλλοδαποί απόφοιτοι Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του εξωτερικού μπορούν να εισαχθούν στα ελληνικά πανεπιστήμια (Τριτοβάθμια Εκπαίδευση) με βάση τον βαθμό του απολυτηρίου της χώρας τους. Η Εισαγωγή τους, βέβαια, εξαρτάται από τον αριθμό των προσφερόμενων θέσεων των ελληνικών πανεπιστημίων για φοιτητές εξωτερικού και την πιστοποίηση για τη γνώση της ελληνικής γλώσσας μέσω ειδικών εξετάσεων που διοργανώνονται από τα Πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Οι πολίτες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαλλάσσονται από οικονομικές υποχρεώσεις για σπουδές, χρειάζεται όμως να ανταποκριθούν σε συγκεκριμένες οικονομικές υποχρεώσεις εάν επιθυμούν να σπουδάσουν σε κάποιο από τα ελληνικά πανεπιστήμια. Οι απόφοιτοι σχολών Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης έχουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν σε κατατακτήριες εξετάσεις για να εισαχθούν σε άλλα Τριτοβάθμια Εκπαιδευτικά Ιδρύματα .

Προϋποθέσεις εισαγωγής στα ανώτατα και τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα όπου απαιτείται εξέταση σε ειδικό μάθημα είναι ο γραπτός βαθμός του ειδικού μαθήματος να είναι πάνω από 10.

Τα ειδικά μαθήματα είναι τα ακόλουθα:

- Ξένη Γλώσσα: Αγγλικά, Γαλλικά, Ιταλικά, Γερμανικά, Ισπανικά
- Σχέδιο: Ελεύθερο, Γραμμικό

- Για τα τμήματα που σχετίζονται με τις Μουσικές Σπουδές και απαιτείται η εξέταση σε ειδικό μάθημα, οι υποψήφιοι εξετάζονται στην Αρμονία και στον Έλεγχο Μουσικών Ακουστικών Ικανοτήτων

- ΤΕΦΦΑ: Επιτυχής εξέταση σε τρία από τα παρακάτω αγωνίσματα:
 - ❖ ΔΡΟΜΟΣ 400μ για αγόρια και ΔΡΟΜΟΣ 200μ για κορίτσια,
 - ❖ ΑΛΜΑ ΣΕ ΜΗΚΟΣ,
 - ❖ ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ 6κ για αγόρια και 4κ για κορίτσια και τέλος 50μ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟ(Υπουργείο παιδείας & θρησκευμάτων).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ

2.1 ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑ

Η αλλαγή της φύση του συμβολαίου απασχόλησης μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων είχε ως αποτέλεσμα να χρησιμοποιείται ο όρος της απασχολησιμότητας αντί για την "ασφάλεια της απασχόλησης"(Hillage, J.&Pollard, E., 1999). Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ορίζει

την απασχολησιμότητα ως την ικανότητα των ανθρώπων να έχουν απασχόληση: αφορά όχι μόνο το εύρος των ικανοτήτων τους, αλλά και τα κίνητρα και τις ευκαιρίες που τους προσφέρονται για την εύρεση εργασίας, (Chubbert & Kershen, 2001:97).

Η βελτίωση της απασχολησιμότητας δεν σημαίνει μόνο βελτίωση του ανθρώπινου κεφαλαίου ενός ατόμου, αλλά περισσότερες δυνατότητες να χρησιμοποιηθεί αυτό κατά τη διάρκεια εύρεσης ή όταν το άτομο επωφελείται

από τα πλεονεκτήματα της απασχολησιμότητας. (McQuaid. R.W. & Lindsay. C, 2002)

Η Commission Of The European Communities το 2001 καθορίζει την απασχολησιμότητα ως τη "θεραπεία των ανέργων" και με τον ορισμό αυτό καλύπτεται η αποτροπή της πρόωπης εγκατάλειψης του σχολείου, της ανεργίας, της αυξημένης πρόσβασης σε μια αγορά εργασίας που δεν ευνοεί τον αποκλεισμό, τη στήριξη της ικανότητας των εργατών, με αποτέλεσμα να

παραμένουν δραστήριοι και να προωθείται η συνεχής ανανέωση των επιδεξιοτήτων. Η έννοια της απασχολησιμότητας αποτελείται από έναν αριθμό ατομικών χαρακτηριστικών, πλαισίων και επιπέδων ζήτησης εργασίας. Τα ατομικά χαρακτηριστικά μπορεί να είναι μη μεταβλητά (ηλικία, ποινικό μητρώο) ή μεταβλητά (εκπαίδευση, κατάρτιση, εμπόδια υγείας όπως εξάρτηση από τα

ναρκωτικά). Τα διάφορα πλαίσια περιλαμβάνουν πιθανές οικογενειακές ευθύνες, τοποθεσίες εγκαταστάσεις της κατοικίας και κοινωνικά δίκτυα. Τέλος τα επίπεδα ζήτησης εργασίας αφορούν το μικρό-επίπεδο κάθε ξεχωριστής εταιρείας ή το μακρό-επίπεδο της συνολικής ζήτησης της αγοράς εργασίας. (Barret, A&Whelan, 2001)

Απασχολησιμότητα είναι η ικανότητα μετακίνησης μέσα στην αγορά εργασίας για την πραγματοποίηση της αειφόρου απασχόλησης. Για κάθε άτομο η απασχολησιμότητα εξαρτάται από τη γνώση, τις δεξιότητες και τη νοοτροπία που διαθέτει, τον τρόπο που χρησιμοποιεί αυτά τα πλεονεκτήματα και τα παρουσιάζει στους εργοδότες και το ευρύτερο πλαίσιο (π.χ προσωπικές

καταστάσεις και περιβάλλον της αγοράς εργασίας) μέσα στο οποίο αναζητεί απασχόληση. (Hillage, J.& Pollard, E., 1999)

Υπάρχει επίσης ένας διαχωρισμός επιδεξιότητων σε «σταθερές» και «εύκαμπτο», όπου οι σταθερές είναι θεωρητικές και τεχνικές γνώσεις που σχετίζονται με τη θέση εργασίας και οι εύκαμπτες είναι δεξιότητες επικοινωνίας και προσωπικά κίνητρα και ενθουσιασμός. Σύμφωνα με τους Hillage & Pollard (1998) , τους οποίους αναφέρουν οι Mc Quaid & Lindsay (2002) και Lindsay(2003), η απασχολησιμότητα είναι το αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης διαφόρων παραγόντων, οι οποίοι είναι τα πλεονεκτήματα της απασχολησιμότητας (βασικές επιδεξιότητες, επικοινωνία και ικανότητα επίλυσης προβλημάτων και εργασία σε ομάδα), η ατομική παρουσίαση (βιογραφικό σημείωμα, αιτήσεις, συνέντευξη), η προσωπική ανάπτυξη (ικανότητες και επιδεξιότητες διαχείρισης καριέρας) και το ευρύτερο πλαίσιο (κατάσταση της αγοράς εργασίας και εξωτερικοί κοινωνικό-οικονομικοί παράγοντες κατά την αναζήτηση εργασίας).

2.2 ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ

Διακρίνονται σε γνώση, δεξιότητες και νοοτροπία.

Ø Ατομική παρουσίαση

Είναι η ικανότητα του ατόμου να παρουσιάζει τα ατού της απασχολησιμότητας στην αγορά με επιτυχημένο τρόπο.

Περιλαμβάνει την παρουσίαση του βιογραφικού σημειώματος, τα προσόντα που κατέχει το άτομο, τις συστάσεις, την επαγγελματική εμπειρία και την τεχνική της συνέντευξης. (Hillage, J.&Pollard, E. 1999)

Ø Προσωπική Ανάπτυξη

Περιλαμβάνει τις ικανότητες διαχείρισης καριέρας και εύρεσης εργασίας. Οι πρώτες αφορούν χαρακτηριστικά και ικανότητες, όπως η αυτογνωσία, η επίγνωση των ευκαιριών που υπάρχουν, η ικανότητα λήψης αποφάσεων κ.λ.π

Οι δεύτερες περιλαμβάνουν την ικανότητα εύρεσης της κατάλληλης εργασίας. Επίσης, η προσωπική ανάπτυξη περιλαμβάνει και τη διάθεση και ευελιξία του ατόμου για μετακίνηση, καθώς με αυτό τον τρόπο αυξάνονται οι πιθανότητες εύρεσης απασχόλησης (Hillage, J.&Pollard, E. 1999)

Ø Ευρύτερο πλαίσιο

Στα όρια του λαμβάνει χώρα η διαδικασία της εύρεσης εργασίας. Αφορά προσωπικές καταστάσεις (ευθύνες φροντίδας, ηλικία, αναπηρία κλπ), οι οποίες επηρεάζουν την ασφαλή πρόσβαση στην απασχόληση και εξωτερικούς παράγοντες οι οποίοι μπορεί να περικλείουν και εμπόδια, όπως η αντίληψη και τα κριτήρια επιλογής των εργοδοτών, η μακροοικονομική ζήτηση και η στενότητα της αγοράς εργασίας, οι συνθήκες της αγοράς εργασίας και η γεωγραφική της θέση, οι διαδικασίες δημοσίευσης θέσεων εργασίας και η διασύνδεσή τους με όσους αναζητούν εργασία κλπ. (Hillage, J&Pollard, E., 1999)

Τέλος, σύμφωνα με το Finn (2000) την απασχολησιμότητα αποτελούν τρία στοιχεία: η διασφάλιση ότι οι προσωπικές δεξιότητες, η γνώση της αγοράς εργασίας και οι συμβουλευτικές υπηρεσίες καριέρας αποτελούν στοιχεία του συστήματος εκπαίδευσης και συνεισφέρουν σε επιτυχή αρχική απασχόληση, η διατήρηση της απασχόλησης και η επιτυχής προσαρμογή σε νέες εργασιακές απαιτήσεις και η επιτυχία στην εύρεση εργασίας όταν είναι απαραίτητο.

Με βάση τους (Hillage & Pollard, 1998-23-24) Οι ομάδες - κλειδιά που μελετώνται και τις οποίες συνήθως μπορούν οι διάφορες κυβερνητικές πολιτικές είναι:

- Εκείνοι που μπαίνουν για πρώτη φορά στην αγορά εργασίας
- Οι άνεργοι, οι οποίοι διακρίνονται στους προσωρινά ανέργους (οι οποίοι δεν αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα έντονα προβλήματα εύρεσης εργασίας) και οι μακροχρόνια άνεργοι για τους οποίους είναι απαραίτητα ριζικά μέτρα στήριξης.
- Οι άνεργοι οι οποίοι μπορούν υπό ορισμένες προϋποθέσεις να αποκτήσουν απασχόληση.

- Όσοι απασχολούνται άλλα διατρέχουν τον κίνδυνο της ανεργίας. Η μείωση του κινδύνου αυτού επιτυγχάνεται με την ενδυνάμωση της προσαρμοστικότητάς τους.

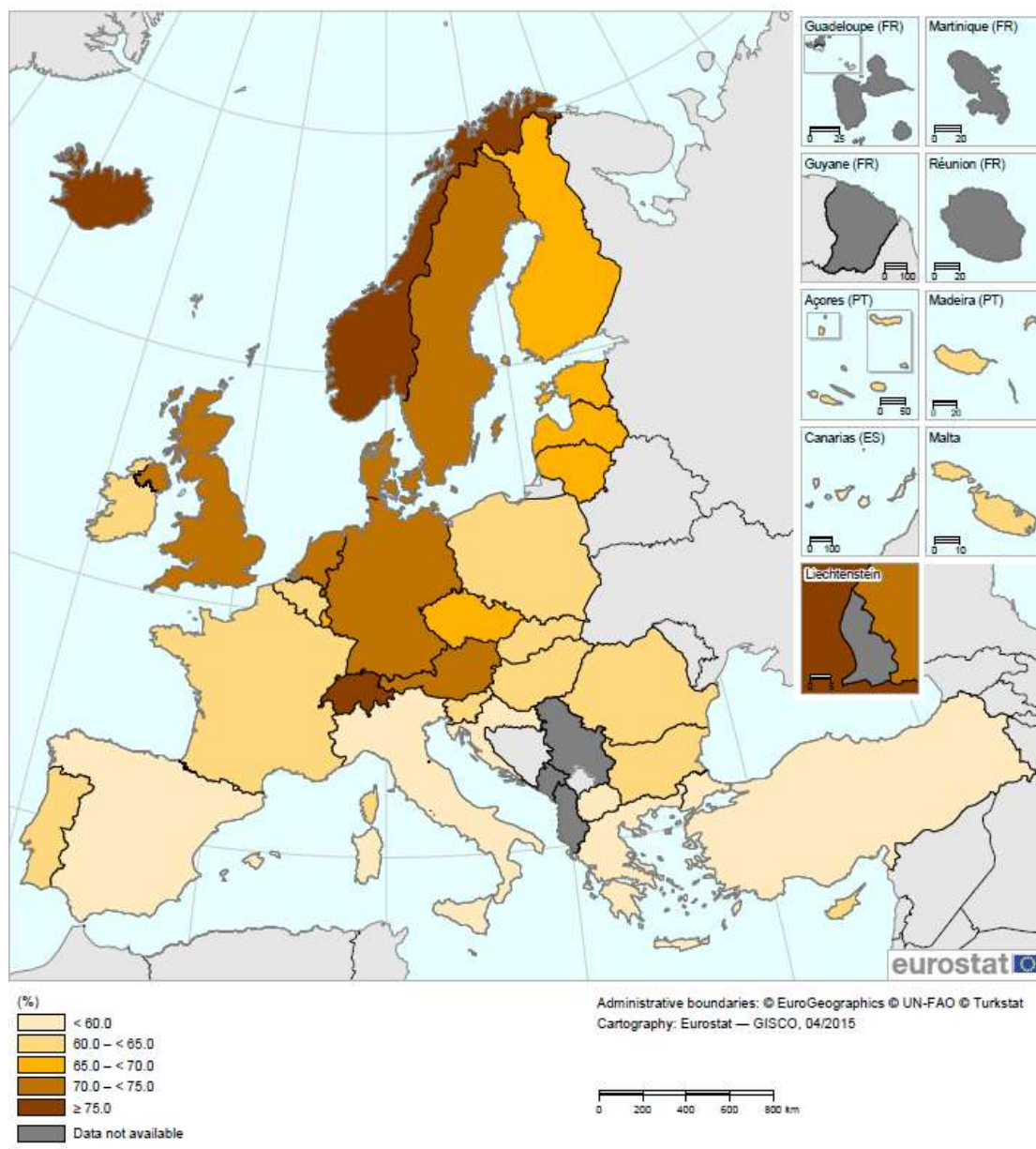
- Όσοι απασχολούνται, αλλά με τη μορφή της υποαπασχόλησης και για θέσεις που απαιτούν λιγότερα προσόντα από αυτά που διαθέτουν.

Τέλος οι Monketal (1999) και Schucksmith (2000) αναφέρονται στις γέφυρες για την απασχολησιμότητα, οι οποίες αναπτύσσονται επίσημα και εφαρμόζονται είτε από τις εθνικές και τοπικές αρχές είτε από τα ίδια τα άτομα που αναζητούν εργασία. Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει στρατηγικές επίσημης αναζήτησης εργασίας, στις οποίες περιλαμβάνονται τα διάφορα κέντρα εύρεσης εργασίας και μέτρα στήριξης της αυτό-απασχόλησης και κατάρτισης. Οι γέφυρες που αναπτύσσουν οι ίδιοι οι άνεργοι αφορούν τις μετακινήσεις προς την εργασία και τη φροντίδα των παιδιών, δίκτυα στήριξης αποτελούμενα από φίλους και συγγενείς και την είσοδο τους σε τοπικά δίκτυα, όπου μέσω προσωπικών επαφών συλλέγουν πληροφορίες για την απασχόληση.

2.3 Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Γράφημα 1: Ποσοστό απασχόλησης ατόμων ηλικίας 15-64 το 2014 στην Ευρώπη

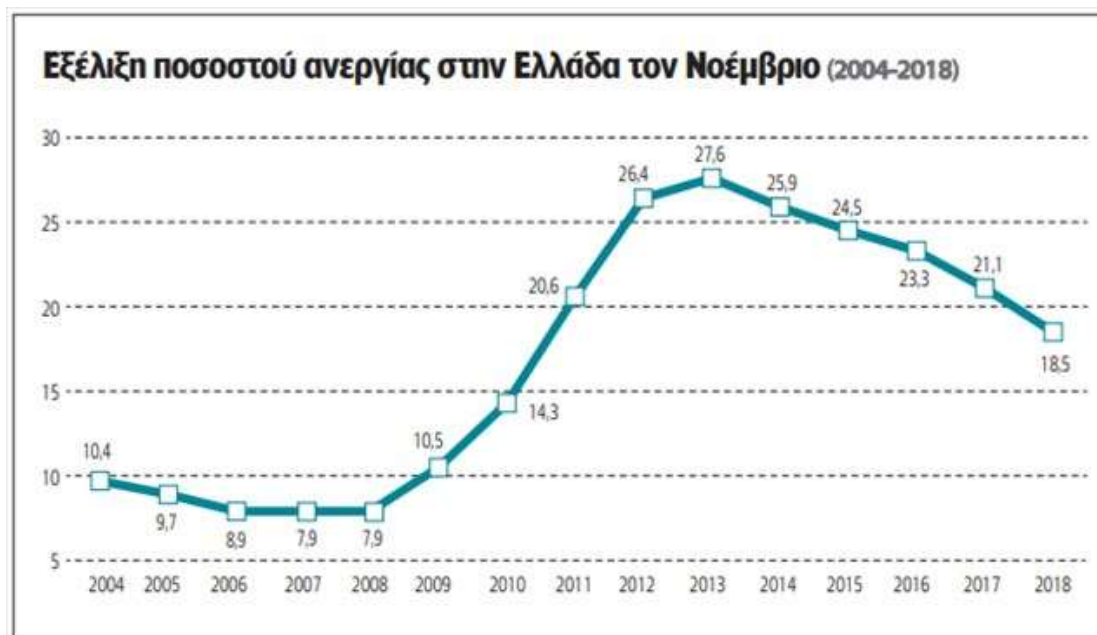
Employment rate of persons aged 15-64 years, 2014 (*)
(%)

Πηγή: (Eurostat- Gisco,2015)

2.4 ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Γράφημα 2: Η εξέλιξη ποσοστού ανεργίας στην Ελλάδα 2004-2018

Πηγή: (ΕΛΣΤΑΤ,2018)

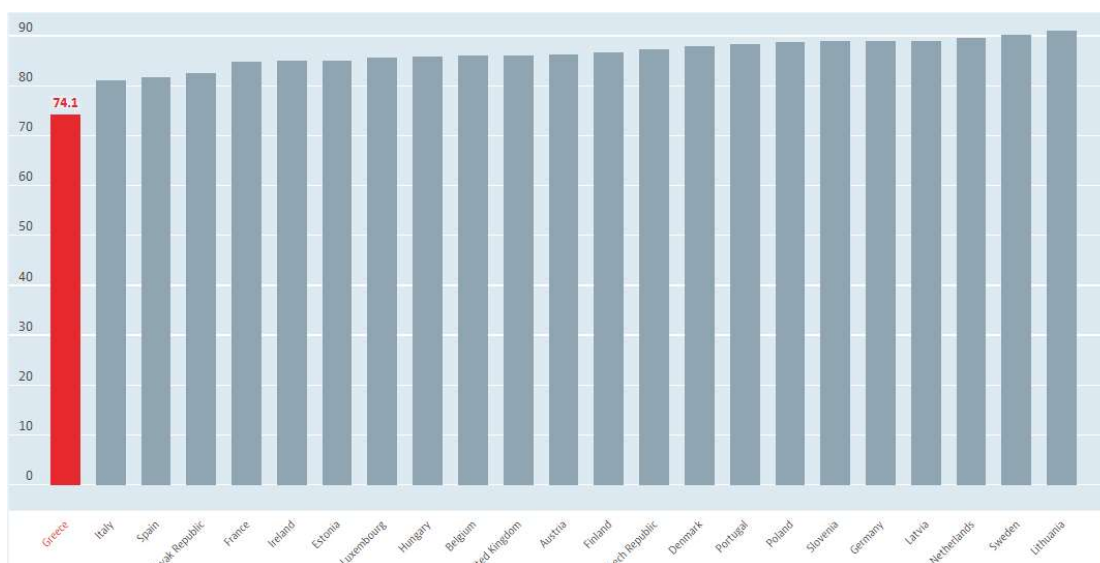
Πίσω από τις γραμμές

Στην πραγματικότητα, στη μείωση της επίσημης ανεργίας συντέλεσε ένας συνδυασμός παραγόντων που λίγο σχετίζονται με τη δημιουργία διατηρήσιμων θέσεων εργασίας.

Πρώτον, καταγράφεται σημαντική μεταβολή του εργατικού δυναμικού, η οποία προκύπτει: α) από τη δημογραφική εξέλιξη: γήρανση πληθυσμού και μαζική έξοδος σε συνταξιοδότηση, β) από την αποτροπή συμμετοχής στην αγορά εργασίας: μακροχρόνια άνεργοι οι οποίοι έχουν σταματήσει να αναζητούν απασχόληση, γ) από το brain drain: μετανάστευση εργατικού δυναμικού -και μάλιστα του πλέον καταρτισμένου και δυναμικού- στο εξωτερικό. Με τον τρόπο αυτό περιορίστηκε ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός της χώρας και άρα ο πληθυσμός που αναζητεί εργασία.

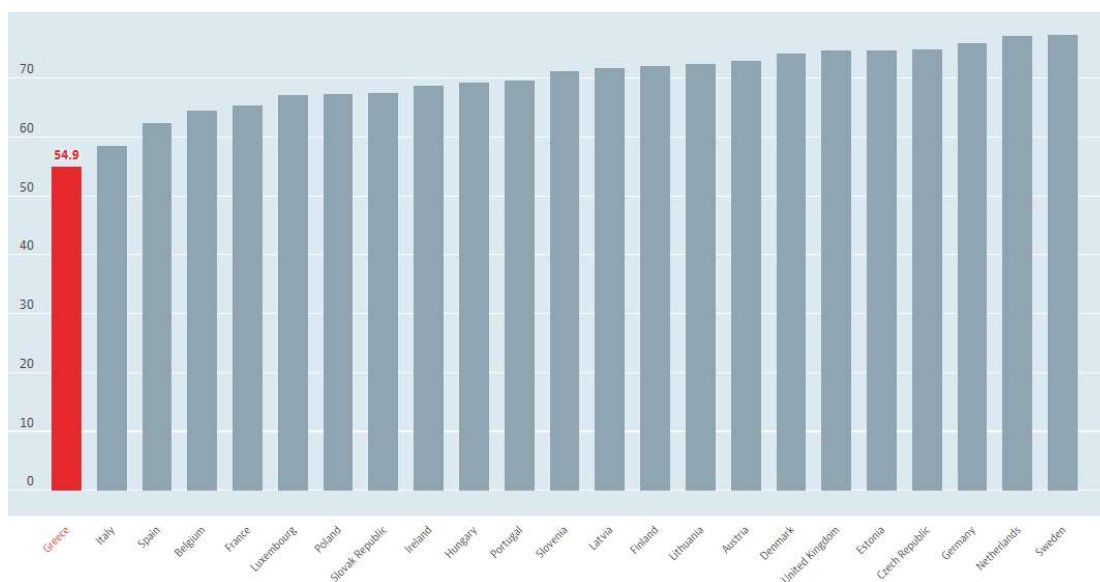
Δεύτερον, συνεχίζεται με αμείωτη ένταση η κρατική επιδότηση προσωρινής απασχόλησης μέσα από τα σχετικά προγράμματα του υπουργείου Εργασίας, γεγονός που αφαιρεί άνεργους από τους σχετικούς καταλόγους χωρίς να τους μετακινεί σε διατηρήσιμες θέσεις απασχόλησης.

Γράφημα 3: Απασχολισιμότητα στην Ευρώπη στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

Πηγή: (OECD, 2020)

Γράφημα 4: Απασχολισιμότητα στην Ευρώπη

Πηγή: (OECD, 2020)

2.5 ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Από την έναρξη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης στις αρχές του 2008 τα ΕΔΠ και 34 μέλη της ένωσης έχουν παρατηρήσει τις επιπτώσεις στο επάγγελμα του νοσηλευτή/νοσηλεύτριας. Τα αποτελέσματα είναι προφανή, μια πραγματική μείωση θέσεων νοσηλευτών σε όλη την Ευρώπη, περικοπές μισθών και μισθό που παίρνει, μειωμένη πρόσληψη και έτσι παρατηρούνται συμβιβασμοί στην ποιότητα της φροντίδας και στην ασφάλεια του ασθενή. Συγκεκριμένα:

- Πάνω από το ήμισυ του ΕΔΠ (Επικουρικό διδακτικό προσωπικό) αναφέρει περικοπές, πάγωμα των αμοιβών και αύξηση της ανεργίας για νοσηλευτές
- Πάνω από το ένα τρίτο του ΕΔΠ αναφέρει ανησυχίες σχετικά με την ποιότητα της περίθαλψης και της ασφάλειας των ασθενών
- Πάνω από το ένα πέμπτο του ΕΔΠ αναφέρει υποβάθμιση της νοσηλευτικής και υποκατάσταση των νοσηλευτών με τους ανειδίκευτους εργαζομένους.

Ουσιαστικά, αυτό έχει οδηγήσει τους νοσηλευτές σε όλη την Ευρώπη, να εργάζονται σκληρότερα από ό, τι πριν και να διατηρούν τα πρότυπα ποιότητας, ενώ ζητείται να παρέχουν περισσότερες υπηρεσίες για λιγότερες αποδοχές.

Το νοσηλευτικό επάγγελμα κυριαρχείται κυρίως από γυναίκες.

Η έλλειψη εξοπλισμού, μειωμένες προμήθειες και ελλιπή στελέχωση τοποθετούν ζωές των ασθενών σε κίνδυνο σε καθημερινή βάση σε όλη την Ευρώπη. Ενώ οι νοσηλευτές σε όλη την Ευρώπη αγωνίζονται για να διατηρήσουν τα υψηλά πρότυπα της φροντίδας που έχουν εκπαιδευτεί ξαφνικά διαπιστώνουν πως είναι μία χαμένη μάχη. Τα μέλη της ΕΔΠ καλούν την ΕΕ να πάρει την ειδοποίηση πριν χαθεί η μάχη.

Το 2009 παρά την αναφορά που έγινε σε σχέση με την πρόωρη συνταξιοδότηση για το νοσηλευτικό προσωπικό, τους χαμηλούς μισθούς και τη χαμηλή αναλογία νοσηλευτή/ασθενή, οι ακριβείς συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης στην Ελλάδα δεν ήταν ακόμη σαφείς, το 2010 έγιναν σαφής κάποιες σημαντικές επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης στην Ελλάδα. Παρά το γεγονός πως στην Ελλάδα εκείνη την περίοδο υπήρχε μεγάλη ανάγκη για

νοσηλευτικό προσωπικό, όλες οι θέσεις για το νοσηλευτικό προσωπικό πάγωσαν. Η κατάσταση αυτή δεν επηρεάστηκε καθόλου από το γεγονός πως ο πληθυσμός των νοσηλευτών που περιμένει να διοριστεί ήταν ειδικά εκπαιδευμένο. Επίσης εκείνη την περίοδο η κυβέρνηση αποφάσισε πως για κάθε 5 νοσηλευτές που θα συνταξιοδοτούνται, μόνο ένας θα προσληφθεί για να τους αντικαταστήσει. Η οργανωτική και διοικητική δομή του δημόσιου τομέα που ανήκει στην υγειονομική περίθαλψη έχει πολλές ανεπάρκειες, πράγμα που σήμαινε ότι δεν θα μπορούσε να καθοριστεί ένας ακριβής αριθμός από τους νοσηλευτές που απαιτούνται.

Το νοσηλευτικό επάγγελμα έχει επηρεαστεί σημαντικά από τους χαμηλούς μισθούς, τις περικοπές περίπου 40% σε συνδυασμό με την αύξηση των φόρων 30%. Σύμφωνα με τις αλλαγές που έχουν γίνει στο συνταξιοδοτικό καθεστώς δηλαδή επιβάλλοντας το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης και υπό την απειλή της μείωσης των συντάξεων, πολλοί νοσηλευτές διάλεξαν να συνταξιοδοτηθούν πρόωρα.

Επιπλέον, δεδομένου ότι τα κρατικά νοσοκομεία αδυνατούν να εξοφλήσουν τα χρέη στους προμηθευτές, οι εταιρείες αυτές έχουν είτε ανασταλεί ή περιορίσει τις προμήθειες.

Το 1/3 περίπου των αποφοίτων νοσηλευτών παραμένουν άνεργοι για 3-4 χρόνια μετά την αποφοίτησή τους και εξαιτίας της έλλειψης νοσηλευτικού προσωπικού, νοσηλευτές αναγκάζονται να δουλεύουν όχι μόνο με λιγότερες ημέρες ανά εβδομάδα, αλλά και περισσότερο από τις ώρες τυπικής κατανάλωσης.

Το γεγονός πως ο φόρτος εργασίας των νοσηλευτών είναι πολύ μεγάλος τους οδηγεί στο να μην παρέχουν την αναγκαία περίθαλψη στους ασθενείς, ακόμη και στους βαρέως πάσχοντες,

Επιπλέον, έχουν παραληφθεί καταγγελίες για την ποιότητα της περίθαλψης, τις λίστες αναμονής, δαπάνες υγείας, παροχές υγείας και το κόστος του φαρμάκου.

Από το 2010, έχει υπάρξει σημαντική απόκλιση μεταξύ της νοσηλευτικής θεωρίας και πρακτικής νοσηλευτικής και χωρίς καμία πραγματική προσπάθεια που να γίνεται για να διορθωθεί το χάσμα αυτό. Σε κάποια μέρη της Ελλάδος, ενδιαφερόμενα μέλη έχουν επισημάνει επανειλημμένα τα προβλήματα αυτά και ακόμη και προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο προκειμένου να διαφυλάξουν τα εργασιακά δικαιώματα των νοσηλευτών.

Η κακή συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων νοσηλευτικής και το ελληνικό ρυθμιστικό σώμα, παραμένει ένα σημαντικό πρόβλημα. Παρόλο που αυτό το σώμα έχει τη δύναμη να λύσει μερικά από τα προβλήματα που αναφέρονται παραπάνω, η

διοίκηση επέλεξε μια πολιτική σύγκρουση με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέλη νοσηλευτικής, η οποία οδηγεί σε απτά αποτελέσματα από την ίδρυσή της το 2005. Η έλλειψη αντιπροσώπου των νοσηλευτών στο Υπουργείο Υγείας έχει επιδεινώσει την κατάσταση, ως νοσηλευτές δεν περιλαμβάνονται στις σχετικές διαδικασίες λήψης πολιτικών αποφάσεων ή ασχολείται με τον σχεδιασμό για τις πολιτικές που τους αφορούν άμεσα. (Caring in Crisis, European Federation of Nurses Associations 2012)

2.6 ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΣΤΗΝ Ε.Ε

Ο αριθμός των νοσηλευτών και των ματιών που υπάρχουν στην ευρωπαϊκή περιφέρεια του Π.Ο.Υ., είναι ανεπαρκής και δεν ανταποκρίνεται ούτε στις τωρινές ανάγκες ούτε όμως και στις μελλοντικές. Ο αριθμός αυτός κυμαίνεται στα 7,3 εκατομμύρια. Μέσα από στατιστικές παρατηρείται πως η δημογραφική αλλαγή στις περισσότερες χώρες οδηγεί σε αύξηση του αριθμού των ηλικιωμένων, οι οποίοι στις περισσότερες περιπτώσεις χρειάζονται μακροχρόνια φροντίδα, επίσης παρατηρήθηκε πως υπάρχει μείωση του αριθμού των νέων του θα επιλέξουν το νοσηλευτικό και μαιευτικό επάγγελμα.

Η νοσηλευτική και η μαιευτική εκπαίδευση είναι σε έντονο ανταγωνισμό με άλλους κλάδους που συχνά προσφέρει καλύτερες προοπτικές σταδιοδρομίας. Η μετανάστευση (κυρίως από την Ανατολική στη Δυτική Ευρώπη), η συνταξιοδότηση και μια τάση μεταξύ των νοσηλευτών και μαιών να εγκαταλείψουν αυτά τα επαγγέλματα, αναζητώντας καλύτερα εισοδήματα και ευκαιρίες σταδιοδρομίας, συμβάλλουν επίσης στην έλλειψη.

Ø Εκπαίδευση

Στις περισσότερες χώρες στην Ευρωπαϊκή περιφέρεια του Π.Ο.Υ, απαιτείται δώδεκα έτη εκπαίδευσης πριν από την έναρξη ενός εκπαιδευτικού προγράμματος νοσηλευτικής και μαιευτικής. Πολλές χώρες αναγνωρίζουν την ανάγκη για ακαδημαϊκά προετοιμασμένους νοσηλευτές και μαιές, και το ποσοστό των νοσηλευτών και μαιών με πανεπιστημιακή μόρφωση,

σε σύγκριση με εκείνους που έλαβαν επαγγελματική κατάρτιση, σιγά-σιγά αυξάνεται. Ωστόσο, ο αριθμός των νοσηλευτών των οποίων η εκπαίδευση έχει ετοιμάσει να αναλάβει ρόλους, η προηγμένη πρακτική τους δεν είναι επί του παρόντος επαρκή. Αυτή η ανεπάρκεια αναμένεται να συνεχιστεί και μέσα στην επόμενη δεκαετία. Παρά το γεγονός ότι σημειώνεται πρόοδος στην τυποποίηση επαγγελματικής εκπαίδευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το 2009 η επίτευξη πτυχίου απαιτεί τρία έτη σπουδών για νοσηλευτές στην Ιταλία και έξι χρόνια για νοσηλευτές στη Γερμανία (τρία χρόνια επαγγελματικής κατάρτισης που ακολουθείται από τρία χρόνια σπουδών).

Ø Συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων

Το πιο πιθανό είναι νοσηλευτές να εμπλακούν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Στις περισσότερες χώρες σπουδαιότητα για τους νοσηλευτές έχει η συμμετοχή στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Ωστόσο, ορισμένες χώρες έχουν καθιερώσει τμήματα ή τμήματα στα Υπουργεία υγείας που ευθύνονται για την νοσηλευτική φροντίδα. Κάποια εθνική νοσηλευτική και ενώσεις εθνικών μαιευτικής χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για να επηρεάσουν την

πολιτική και να μεταφέρουν τα μηνύματά τους σε ένα ευρύτερο κοινό. Το Royal College of Nursing (Ουαλία), για παράδειγμα, έχει ένα σύνθημα χαρακτηριστικό την δική του περιφερειακή εφημερίδα, που θέτει και ασχολείται με θέματα νοσηλευτικής.

Ø Αμοιβή

Σε πολλές χώρες στην Ευρωπαϊκή περιφέρεια οι μισθοί των νοσηλευτών και μαιών είναι ακόμα κάτω από τον εθνικό μέσο όρο. Σε όλες σχεδόν τις χώρες της περιοχής, πάνω από το 90% των νοσηλευτών και μαιών είναι γυναίκες. Καθώς οι μισθοί για τις γυναίκες σε γενικές γραμμές εξακολουθούν να είναι χαμηλότεροι από εκείνοι για τους άνδρες, νοσηλευτές λαμβάνουν πληρωμή χαμηλότερη από ό, τι εργαζόμενοι σε συγκρίσιμες δημόσιες υπηρεσίες που κυριαρχούν άνδρες(eurohealth).

2.7 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΜΕ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ

1.Στον πρωτογενή ή γεωργικό τομέα, οι γεωπόνοι εμφανίζουν θετικό ισοζύγιο, οι τεχνολόγοι ιχθυοτροφείων έχουν θετικές προοπτικές, οι γεωλόγοι και οι μεταλλειολόγοι εμφανίζουν επίσης θετικές προοπτικές ειδικότερα σε απομακρυσμένες περιοχές. Οι κτηνίατροι έχουν εξαιρετικές προοπτικές, όπως και οι ζωοτεχνικοί, οι ποτοποιοί κλπ.

2.Τα κατασκευαστικά επαγγέλματα παρουσιάζουν σοβαρό πρόβλημα απορρόφησης στην αγορά εργασίας λόγω της οικονομικής κρίσης. Αυτό αφορά ιδιαίτερα τους αρχιτέκτονες, τους πολιτικούς μηχανικούς αλλά και τους υδραυλικούς, ηλεκτρολόγους, σοβατζήδες, κλπ.

3.Στη χημεία και στους συγγενείς κλάδους, η κατάσταση χειροτερεύει, έχοντας επηρεαστεί σοβαρά από την κρίση, ενώ και οι μακροπρόθεσμες προοπτικές τους δεν είναι ιδιαίτερα καλές

4.Η πληροφορική και οι τηλεπικοινωνίες θεωρούνται οι λεωφόροι του μέλλοντος και αυτό αντανακλάται στην αγορά εργασίας

5.Τα οικονομικά επαγγέλματα, παρουσιάζουν προβλήματα στην άμεση απορρόφηση αποφοίτων του κλάδου. Υψηλή απορροφητικότητα διατηρούν οι λογιστές και ο φοροτεχνικοί. Τα επαγγέλματα του χρηματιστή, και του εκτελωνιστή, συνεχίζουν να έχουν αρνητικές προοπτικές καθώς και οι ασφαλιστές και οι τραπεζικοί υπάλληλοι.

6.Ο τομέας του εμπορίου και των δημοσίων σχέσεων, διατηρεί μέτρια απορροφητικότητα. Στις χαμηλές βαθμίδες των πωλητών, επικρατεί το καθεστώς της προσωρινής και της μερικής απασχόλησης. Το ισοζύγιο για εκπαιδευμένα και έμπειρα στελέχη δημοσίων σχέσεων συνεχίζει να είναι αρκετά μακροπρόθεσμα ικανοποιητικό.

7.Στα νομικά επαγγέλματα, η δικηγορία έχει υποστεί κορεσμό. Σχετικά καλύτερη είναι η κατάσταση στους τομείς του εμπορικού, του ναυτιλιακού, τον ευρωπαϊκού δικαίου, καθώς στις εφαρμογές των νέων τεχνολογιών.

8.Τα επαγγέλματα των μεταφορών και τις ναυτιλίας εμφανίζουν θετική εικόνα. Οι πιλότοι και οι ιπτάμενοι φροντιστές παρουσιάζουν κορεσμό. Οι εμποροπλοίαρχοι και οι μηχανικοί του εμπορικού ναυτικού, εμφανίζουν τις καλύτερες δυνατές προοπτικές.

9.Τα τουριστικά επαγγέλματα διατηρούν τη θετική προοπτική τους. Τα επισιτιστικά επαγγέλματα και ειδικότερα ο μάγειρας και ο ζαχαροπλάστης διατηρούν την ικανοποιητική απορροφητικότητά τους στην αγορά εργασίας.

10.Τα αθλητικά επαγγέλματα παρουσιάζουν μια αμφίρροπη εικόνα. Η κάμψη των γυμναστών συνεχίζεται. Λόγω της αύξησης της εγκληματικότητας, μεγάλη απορροφητικότητα εμφανίζουν οι φύλακες ασφαλείας.

11.Στα μέσα μαζικής επικοινωνίας και ειδικότερα της δημοσιογραφίας δεν υπάρχει καθόλου απορροφητικότητα.

12.Σε όλους των κλάδους των καλών τεχνών, υπάρχει αρνητική εικόνα. Αυτό αφορά ιδιαίτερα τους ηθοποιούς, τους σκηνοθέτες, τους σκηνογράφους, και λιγότερο τους χορευτές και τους μουσικούς, οι οποίοι μπορούν να βρουν κάποια περιοδική απασχόληση. Επαγγέλματα όπως οι τεχνολόγοι μουσικής και οι τεχνολόγοι γραφικών τεχνών, έχουν αντίθετα σχετικά καλύτερες επαγγελματικές προοπτικές.

Σοβαρή κάμψη εμφανίζει η κατάσταση της αγοράς εργασίας για τους γραφίστες και τους διακοσμητές. Σε μικρότερη έκταση, το ίδιο ισχύει και για τους κομμωτές λόγω του μεγάλου αριθμού των αποφοίτων από διάφορες σχολές.

13. Στον ευρύτερο κλάδο της υγείας και πρόνοιας, οι προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης των γιατρών χειροτερεύει. Σχετικά καλύτερη είναι η κατάσταση των ψυχιάτρων, των πλαστικών χειρουργών, των ακτινολόγων και των ασχολούμενων με εφαρμογές υψηλής τεχνολογίας.

Ιδιαίτερα αρνητική είναι η περίπτωση των οδοντιάτρων, όπου σχετικά καλύτερη εικόνα εμφανίζουν οι σύγχρονες ειδικότητες των γναθοχειρουργών, των

ορθοδοντικών και των οδοντιάτρων προσθετικής δοντιών. Τα περισσότερα άλλα επαγγέλματα υγείας και πρόνοιας όπως των νοσηλευτών, των νοσοκόμων, των τεχνολόγων-ακτινολόγων και ιατρικών μηχανημάτων, των κοινωνικών λειτουργών, των αισθητικών, συνεχίζουν να έχουν ικανοποιητικές εργασιακές προοπτικές. Πτωτική τάση εμφανίζει η απορροφητικότητα των διαιτολόγων και των διατροφολόγων. Αρνητική εξέλιξη έχουν οι ψυχολόγοι. Οι φυσικοθεραπευτές αντιμετωπίζουν τελευταία κάμψη της απορροφητικότητάς τους.

14.Στους τομείς της εκπαίδευσης και των θεωρητικών επιστημών, τα παιδαγωγικά επαγγέλματα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που συνδέονται με θεωρητικές σπουδές, όπως η φιλοσοφία, η φιλολογία, η θεολογία, η ιστορία, η αρχαιολογία, έχουν όπως και παλιότερα, πολύ αρνητικές προοπτικές και το ίδιο ισχύει για τη λαογραφία και την ανθρωπολογία.

15.Η εικόνα για τους μαθηματικούς και τους φυσικούς είναι σταθερά θετική.

16.Στις στρατιωτικές και αστυνομικές σχολές στρέφονται πολλά νέα παιδιά

17.Οι απόφοιτοι θεολογικών σχολών έχουν σοβαρό πρόβλημα επαγγελματικής αποκατάστασης και στους νέους άρρενες που ακολουθούν το ιερατικό επάγγελμα το οποίο διασφαλίζει εργασιακή μονιμότητα. (Κατσανέβας Κ. 2003)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

3.1 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ

Ø ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ.351

Καθορισμός Επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων του τμήματος Νοσηλευτικής.

· Άρθρο 1

Επαγγελματικά δικαιώματα Πτυχιούχων του τμήματος Νοσηλευτικής της Σχολής Υγείας και Πρόνοιας

1.Οι πτυχιούχοι του τμήματος Νοσηλευτικής της Σχολής Επαγγελματών Υγείας και Πρόνοιας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο «Νοσηλευτής Νοσηλεύτρια» (παρ. 2 .άρθρο 5 του Ν. 1579/85) αποκτούν ειδικές επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σε όλο το φάσμα της γενικής νοσηλευτικής φροντίδας ως πολυδύναμοι νοσηλευτές γενικών φροντίδων.

2.Οι νοσηλευτές έχουν δικαίωμα απασχόλησης είτε ως στελέχη νοσηλευτικών μονάδων, στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα είτε ως αυτοαπασχολούμενοι σε όλο το φάσμα παροχής νοσηλευτικών μονάδων και ειδικότερα με τα εξής αντικείμενα και δραστηριότητες.

2.1.Νοσηλευτικές πράξεις που γίνονται με τη δική τους απόφαση και ευθύνη εκτέλεσης προς κάλυψη των αναγκών του ανθρώπου σαν βιοψυχοκοινωνική οντότητα, στους τομείς υγιεινής , του ίδιου περιβάλλοντος του, ασφάλειας, άνεσης υποβοήθησης οργανικών λειτουργιών, διατήρησης ισοζυγίων του.

2.1.1.Παροχή ολοκληρωμένης και εξατομικευμένης φροντίδας σε κλινήρεις αρρώστους, όλων των ηλικιών, που πάσχουν από διάφορα νοσήματα.

2.1.2.Λήψη νοσηλευτικών μέτρων και επίβλεψη ανάπαυσης και ύπνου.

2.1.3.Λήψη μέτρων για πρόληψη και φροντίδα επιπλοκών απο μακροχρόνια κατάκλιση.

2.1.4.Κάλυψη των αδυναμιών αυτοφροντίδας.

2.1.5.Υποβοήθηση και φροντίδα λειτουργιών απέκκρισης εντέρου και ουροδόχου κύστης.

2.1.6.Λήψη νοσηλευτικών μέτρων για παραγωγή αναπνευστικής λειτουργίας.

2.1.7.Στενή παρακολούθηση αρρώστων για έγκαιρη διαπίστωση δυσχερειών ή επιπλοκών απο τη νόσο, τις διαγνωστικές εξετάσεις και τα θεραπευτικά σχήματα.

2.1.8.Λήψη μέτρων για πρόληψη ατυχημάτων στο χώρο παροχής νοσηλευτικής φροντίδας.

2.1.9.Απομόνωση και δήλωση αρρώστου με λοιμώδες νοσήματα.

2.1.10.Προθανάτια υποστήριξη και φροντίδα του αρρώστου και μεταθανάτια φροντίδα του αρρώστου, στο θάλαμο και υποστήριξη της οικογένειας.

2.1.11. Σίτιση αρρώστου με όλους τους τρόπους.

2.1.12.Εφαρμογή φυσικών μέσων για πρόκληση υποθερμίας και επισπαστικών

2.1.13.Πληροφόρηση του αρρώστου και των οικείων του σε θέματα που αφορούν:

- Τη λειτουργία του νοσοκομείου
- Τη νομοθεσία των υπηρεσιών υγείας
- Την εφαρμοζόμενη θεραπευτική αγωγή

2.1.14.Εκπαίδευση και παροχή βοήθειας στον άρρωστο με σκοπό την αυτοφροντίδα.

2.1.15. Εκπαίδευση και παροχή βοήθειας στους οικείους του αρρώστου με σκοπό της συνέχισης της φροντίδας στο σπίτι.

2.1.16. Φροντίδα και υποστήριξη αρρώστου και περιβάλλοντος όταν υπάρχει χρόνιο νόσημα ή ανίατο νόσημα.

2.1.17. Βοήθεια στην επικοινωνία μεταξύ αρρώστου, οικογένειας, γιατρού, προσωπικού του νοσοκομείου άλλων κοινωνικών και κοινοτικών ιδρυμάτων.

2.1.18. Διενέργεια γραπτής και προφορικής ενημερωτικής επικοινωνίας με τα μέλη της υγειονομικής ομάδας και άλλους συναφείς οργανισμούς.

2.1.19. Συνεργασία στο συντονισμό των ενεργειών για την πρόληψη, θεραπεία και αποκατάσταση.

2.2. Πράξεις σε απουσία γιατρού

2.2.1. Εφαρμογή πρωτοκόλλου επειγουσών ενεργειών σε χώρους ή μονάδες όπου δεν είναι σπάνια προβλεπτά οξέα συμβάντα.

2.2.2. Εφαρμογή πρώτων βοηθειών.

2.3. Πράξεις μετά απο γνωμάτευση γιατρού και εκτέλεση από το νοσηλευτή.

2.3.1. Ο νοσηλευτής έχει την ικανότητα λόγω σπουδών και πρακτικής εμπειρίας να εκτελεί και τις πιο περίπλοκες πράξεις κατ' εφαρμογή του θεραπευτικού προγράμματος.

2.3.2. Χορήγηση φαρμάκων από όλες τις οδούς.

2.3.3. Χορήγηση οξυγόνου με όλους τους τρόπους.

2.3.4. Πλήρης παρεντερική θρέψη.

2.3.5.Θεραπευτικά λουτρά.

2.3.6.Βρογχική παροχέτευση εκκρίσεων.

3.Οι νοσηλευτές έχουν δικαίωμα να:

3.1.Συμμετέχουν σε περίπτωση θεομηνιών και έκτακτων αναγκών στην κοινή προσπάθεια για την αντιμετώπιση υγειονομικών προβλημάτων.

3.2.Συμμετέχουν σε όλα τα επίπεδα λήψης αποφάσεων του συστήματος υγείας για τον καθορισμό της πολιτικής υγείας.

3.3.Καλύπτουν όλο το φάσμα της διοικητικής ιεραρχίας της σχετικής με το τομέα της ειδικότητας τους, σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία.

3.4.Καθορίζουν τα κριτήρια της νοσηλευτικής φροντίδας σε όλα τα πλαίσια της νοσηλευτικής άσκησης.

3.5.Ασκούν κάθε άλλη επαγγελματική δραστηριότητα που εμφανίζεται στο αντικείμενο της ειδικότητας τους με την εξέλιξη της τεχνολογίας σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της κάθε φορά ισχύουσας νομοθεσίας.

3.6.Καλύπτουν τομείς νοσηλευτικών ειδικοτήτων, έλλειψη ειδικών νοσηλευτών αφού εκπαιδευτούν με ταχύρυθμα προγράμματα.

4.Οι πτυχιούχοι του αναφερόμενου τμήματος απασχολούνται στη νοσηλευτική εκπαίδευση σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία.

4.1.Ακόμη έχουν το δικαίωμα να επισημαίνουν προβλήματα για έρευνα ή μελέτη και να τις διεξάγουν με σκοπό την προαγωγή της νοσηλευτικής επιστήμης και μεθοδολογίας.

Ø Οι παραπάνω πτυχιούχοι ασκούν το επάγγελμα στο πλαίσιο των παραπάνω επαγγελματικών τους δικαιωμάτων μετά την απόκτηση άδειας

άσκησης επαγγέλματος που χορηγείται για τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. (προεδρικό διάταγμα υπ' αριθμ.351)

3.2. ΚΩΔΙΚΑΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

- Άρθρο 1

Ο νοσηλευτής οφείλει να αποτελεί υπόδειγμα έντιμου και άμεμπτου ατόμου σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής του και να προστατεύει την αξιοπρέπεια του νοσηλευτικού επαγγέλματος. Οφείλει γενικά να πράττει καθετί που επιβάλλει το καθήκον του, σύμφωνα με τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα, τις αρχές της ηθικής και της δεοντολογίας, τις διατάξεις του παρόντος κώδικα για τις διατάξεις που αφορούν στην άσκηση του νοσηλευτικού επαγγέλματος.

- Άρθρο 2

Πρωταρχική μέριμνα του νοσηλευτή κατά την παροχή των υπηρεσιών του είναι η κάλυψη των αναγκών του ανθρώπου ως βίο ψυχοκοινωνικής οντότητας και πνευματικής οντότητας, τον αποκλειστικό γνώμονα το συμφέρον του ασθενή, στα πλαίσια της πρόληψης, διάγνωσης, θεραπείας, αποκατάστασης και ανακούφισης από τον πόνο, οφείλει ο νοσηλευτής να χρησιμοποιεί το σύνολο των επιστημονικών και επαγγελματικών του γνώσεων, δεξιοτήτων και την εμπειρία του, διατηρώντας σε κάθε περίπτωση την επιστημονική και επαγγελματική του ανεξαρτησία.

- Άρθρο 3

Ιδιαίτερο καθήκον του νοσηλευτή αποτελεί η φροντίδα του ασθενή, με τη δημιουργία του κατάλληλου θεραπευτικού περιβάλλοντος ώστε ο ασθενής να απολαμβάνει τη μέγιστη δυνατή σωματική, ψυχική και πνευματική υγεία.

- Άρθρο 4

Ο νοσηλευτής πρέπει κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του να απέχει από κάθε πράξη ή παράλειψη που είναι δυνατόν να δημιουργήσει την υπόνοια ότι καταφεύγει σε παραπλάνηση ή εξαπάτηση των ασθενών, προσέλευση πελατείας, προσωπική διαφήμιση, συνεταιρισμό με άτομα που δεν ασκούν το επάγγελμα, συγκάλυψη ατόμων που ασκούν μη μόνιμα το επάγγελμα, ή αθέμιτο ανταγωνισμό συναδέλφων.

- Άρθρο 5

Ο νοσηλευτής οφείλει απόλυτο σεβασμό στην προσωπικότητα του, την αξιοπρέπεια και την τιμή του ασθενή. Οφείλει να λαμβάνει κάθε μέτρο που προάγει, αλλά και να απέχει από κάθε ενέργεια που είναι δυνατό να θίξει το αίσθημα της προσωπικής ελευθερίας και την ελεύθερη βούληση του ασθενή.

- Άρθρο 6

Ο νοσηλευτής οφείλει να προσφέρει ισότιμα προς όλους τους ασθενείς την ίδια φροντίδα, επιμέλεια και αφοσίωση, ανεξάρτητα από τις θρησκευτικές, ιδεολογικές ή άλλες πεποιθήσεις τους, την κοινωνική και την οικονομική τους κατάσταση ή βαρύτητα της νόσου.

- Άρθρο 7

Ο νοσηλευτής οφείλει απεριόριστο σεβασμό στην αξία της ανθρώπινης ζωής, λαμβάνει κάθε μέτρο για την διάσωση ή διατήρηση της και απέχει από κάθε ενέργεια που είναι δυνατό να τη θέσει σε κίνδυνο.

- Άρθρο 8

Ο νοσηλευτής οφείλει να παρέχει τις υπηρεσίες του με αποκλειστικό γνώμονα το συμφέρον του ασθενή, στα πλαίσια και όρια των καθηκόντων του, σύμφωνα με τα δεδομένα της νοσηλευτικής επιστήμης και τις διατάξεις που αφορούν την άσκηση του επαγγέλματος, αποφεύγοντας οποιαδήποτε μη ενδεδειγμένη ή πειραματική διαγνωστική ή θεραπευτική μέθοδο. Για το σκοπό αυτό, ο νοσηλευτής οφείλει να

ενημερώνει και να βελτιώνει τις δεξιότητές του στα πλαίσια της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης.

- Άρθρο 9

Ο νοσηλευτής οφείλει να παρέχει την συνδρομή του στον ασθενή με κάθε θεμιτό μέσο και να τον προστατεύει από οποιαδήποτε βλάβη ή κίνδυνο στο χώρο παροχής των υπηρεσιών του, δημιουργώντας ένα ασφαλές περιβάλλον. Οφείλει επίσης να διαφυλάττει τα ατομικά δικαιώματα του ασθενή και να αποτρέπει με κάθε δυνατό μέσο οποιαδήποτε μορφή παραβίασης τους.

- Άρθρο 10

Ο νοσηλευτής σεβόμενος την προσωπικότητα του ασθενή, πρέπει να παρέχει την συνδρομή του για την ορθή ενημέρωση του ασθενή αναφορικά με την πρόγνωση, τη διάγνωση, τη θεραπεία, τους ενδεχόμενους κινδύνους και τα οφέλη, πριν απο την διενέργεια κάθε νοσηλευτικής ή ιατρικής πράξης.

- Άρθρο 11

Ο νοσηλευτής οφείλει απεριόριστο σεβασμό στην ιδιωτική ζωή του ασθενή και απέχει απο κάθε πράξη ή παράλειψη που είναι δυνατόν να βλάψει τον απόρρητο χαρακτήρα των κάθε είδους πληροφοριών των οποίων λαμβάνει γνώση κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

- Άρθρο 12

Ο νοσηλευτής οφείλει να διατηρεί άριστες σχέσεις με τους συναδέλφους νοσηλευτές, τους ιατρούς και το λοιπό προσωπικό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, παραμερίζοντας κάθε διαφορά με γνώμονα το συμφέρον του ασθενή και την εύρυθμη λειτουργία του φορέα παροχής υπηρεσιών. Οφείλει να σέβεται και να τιμά τους συναδέλφους νοσηλευτές κάθε βαθμίδος, εκπαίδευσης ή ειδίκευσης τηρώντας την ιεραρχία.

- Άρθρο 13

Ο νοσηλευτής οφείλει να σέβεται και να συνεργάζεται αρμονικά με τους ιατρούς, ακολουθώντας με ακρίβεια τις ιατρικές οδηγίες, διατηρώντας την επιστημονική του ανεξαρτησία και την ιδιότητα του ως ισότιμου μέλους της θεραπευτικής ομάδας.

- Άρθρο 14

Απαγορεύεται στο νοσηλευτή να προβαίνει σε επικρίσεις ή αποδοκιμασίες του έργου των συναδέλφων του, των ιατρών και του λοιπού προσωπικού.

- Άρθρο 15

Ο νοσηλευτής οφείλει να παρέχει τις υπηρεσίες του και την συνδρομή του στις δημόσιες αρχές για την προαγωγή και διασφάλιση της δημόσιας υγείας, τόσο στα πλαίσια της κοινοτικής νοσηλευτικής όσο και κατά την παροχή νοσηλευτικών υπηρεσιών γενικότερα, σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης και τις κείμενες διατάξεις.

- Άρθρο 16

Ο νοσηλευτής που ασχολείται με την έρευνα οφείλει να τηρεί τις γενικές αρχές ηθικής και δεοντολογίας κατά την διενέργεια κάθε επιδημιολογικής, κλινικής ή άλλης έρευνας, όπως αυτές ορίζονται στους διεθνείς κώδικες και διατυπώνονται ειδικότερα από την αρμόδια επιτροπή ηθικής δεοντολογίας. Επίσης οφείλει να λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τον σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων των ατόμων που συμμετέχουν με την συναίνεσή τους σε επιστημονική έρευνα, για την επιστημονική ακρίβεια των αποτελεσμάτων της έρευνας και για την διατήρηση του νοσηλευτικού προσωπικού.

- Άρθρο 17

Ο νοσηλευτής δεν μπορεί να συνδυάζει την έρευνα με τις νοσηλευτικές φροντίδες, εκτός τις περιπτώσεις που αυτή η έρευνα μπορεί να προσφέρει διαγνωστικά ή θεραπευτικά στον ασθενή.

- Άρθρο 18

Η παροχή νοσηλευτικών φροντίδων απαιτεί, σε όλες τις περιστάσεις, το σεβασμό της ζωής, της αξιοπρέπειας και της ελεύθερης επιλογής του ασθενή. Σε περίπτωση ανίατης ασθένειας που βρίσκεται στο τελικό στάδιο μπορεί η νοσηλευτική φροντίδα να περιοριστεί στην ανακούφιση του φυσικού και ηθικού πόνου του ασθενή, παρέχοντας του την κατάλληλη υποστήριξη και διατηρώντας κατά το δυνατό την ποιότητα της ζωής του. Αποτελεί υπέρτατο χρέος του νοσηλευτή να συμπαρίσταται στον ασθενή μέχρι το τέλος και να δρα με τρόπο, ώστε να του επιτρέπει τη διατήρηση της αξιοπρέπειας του.

- Άρθρο 19

Ο νοσηλευτής που συμμετέχει στην διαδικασία πιστοποίησης του θανάτου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 12 του Ν. 2737/1999(Α174), παρέχει τη συνδρομή του στο ιατρικό έργο και λαμβάνει κάθε απαραίτητο μέτρο προκειμένου να διαπιστωθεί ότι τηρήθηκαν οι κείμενες διατάξεις.

- Άρθρο 20

Ο νοσηλευτής οφείλει να παρέχει στον ασθενή, μετά απο αίτηση του, κάθε χρήσιμη πληροφορία στα θέματα της αναπαραγωγής στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του. Σύμφωνα με την νοσηλευτική ηθική, ο νοσηλευτής εξαιτίας των προσωπικών του πεποιθήσεων έχει την δυνατότητα αποχής από την διαδικασία αναπαραγωγής ή διακοπής της κύησης.

- Άρθρο 21

Υποχρεώσεις στα πλαίσια της Παιδιατρικής Νοσηλευτικής. Η προσωπικότητα και η βούληση του παιδιού-ασθενή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στα πλαίσια της

νοσηλευτικής φροντίδας και να επιδιώκεται η λήψη της συναίνεσης, ιδιαίτερα των εφήβων.

- Άρθρο 22

Υποχρεώσεις στα πλαίσια της Ψυχιατρικής Νοσηλευτικής. Ο νοσηλευτής οφείλει τον απαραίτητο σεβασμό στην προσωπικότητα του ψυχιατρικού ασθενή λαμβάνοντας υπόψη τη βούληση του στις περιπτώσεις εκείνες που είναι σε θέση να την εκφράσει.

- Άρθρο 23

Υποχρεώσεις στα πλαίσια της Κοινωνικής Νοσηλευτικής. Ο νοσηλευτής οφείλει στα πλαίσια της κοινωνικής νοσηλευτικής να παρέχει τις διαγνωστικές, θεραπευτικές και υποστηρικτικές νοσηλευτικές υπηρεσίες του σε στενή συνεργασία με την ομάδα υγείας, το φορέα στα πλαίσια του οποίου γίνεται η παροχή, καθώς και τις δημόσιες αρχές για την προστασία της δημόσιας υγείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

4.1 ΣΚΟΠΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος στόχος της μελέτης αυτής είναι η καταγραφή της απορροφησιμότητας των πτυχιούχων του τμήματος νοσηλευτικής του ΑΤΕΙ Πατρών κατά το έτος 2016-2017 στην αγορά εργασίας. Σκοπός αυτής της καταγραφής είναι να δοθεί μια ποσοστιαία απεικόνιση της απορροφησιμότητας των πτυχιούχων του τμήματος νοσηλευτικής. Αναλυτικότερα παρουσιάζονται βασικά στοιχεία της εξέλιξης της ανεργίας στην Ελλάδα, ιδιαίτερα στους νέους, δίνοντας τα υπό τη μορφή γραφημάτων και πινάκων. Γίνεται μια σύντομη επισκόπηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με έμφαση στο τομέα της Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ειδικότερα στα ΑΤΕΙ και γίνεται αναφορά στα επαγγελματικά δικαιώματα του νοσηλευτή.

4.2 ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της ανάλυσης της έρευνας σχετικά με την απορροφησιμότητα των αποφοίτων του τμήματος νοσηλευτικής του ΑΤΕΙ Πατρών. Πιο συγκεκριμένα αναλύεται εκτενώς με βάση στατιστικούς όρους το ερωτηματολόγιο που αναπτύχθηκε στους απόφοιτους και παρουσιάζονται τα αποτελέσματα αυτά.

ΕΙΔΟΣ: Απογραφική Έρευνα

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ: Εργασιακή απορρόφηση τελειόφοιτων φοιτητών νοσηλευτικής ΑΤΕΙ Πατρών κατά το έτος 2017.

ΤΟΠΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ: Πάτρα

ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ: Πανελλαδική τηλεφωνική επικοινωνία υπό μορφή ερωτήσεων κλειστού τύπου

ΕΤΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ: Ιανουάριος 2020

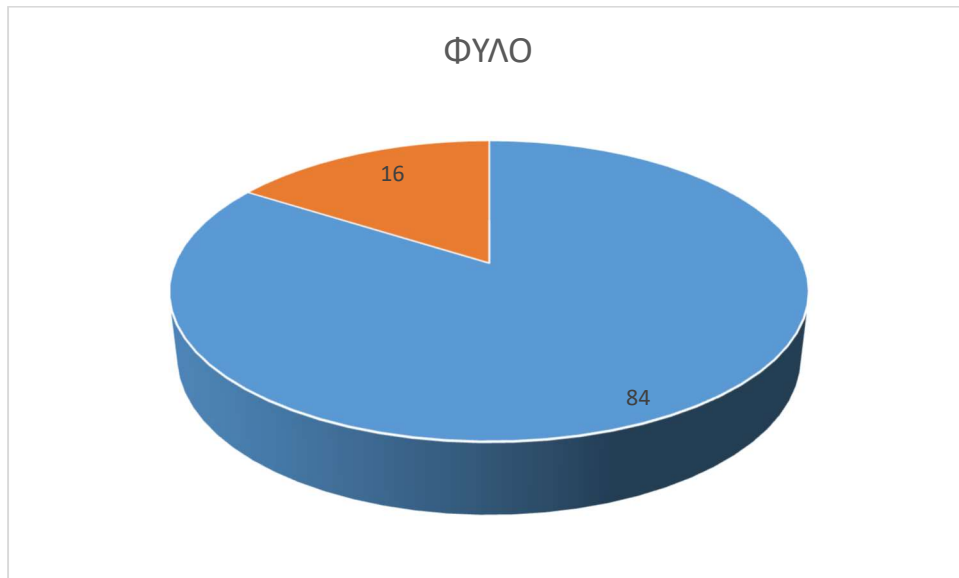
ΔΕΙΓΜΑ: Απογραφικό (Όλοι οι απόφοιτοι κατά το έτος 2016-2017).

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ: Στατιστική απεικόνιση και σχολιασμός

ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ: Υπό την μορφή πίτας

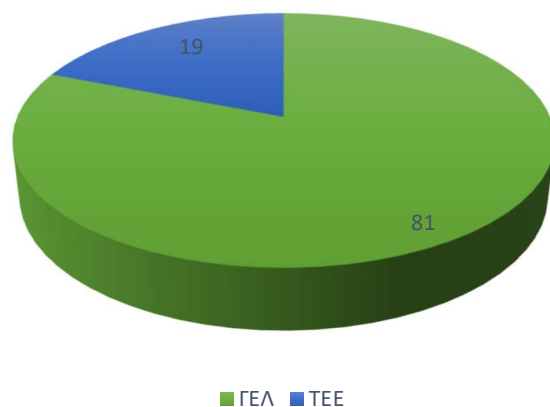
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

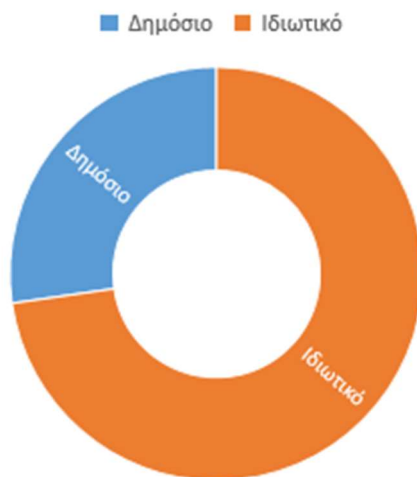
Από τα 100 άτομα που απάντησαν στα ερωτηματολόγια οι 84 είναι Γυναίκες οι οποίες αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό των φοιτητών στο τμήμα της νοσηλευτικής και οι 16 είναι Άνδρες.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ

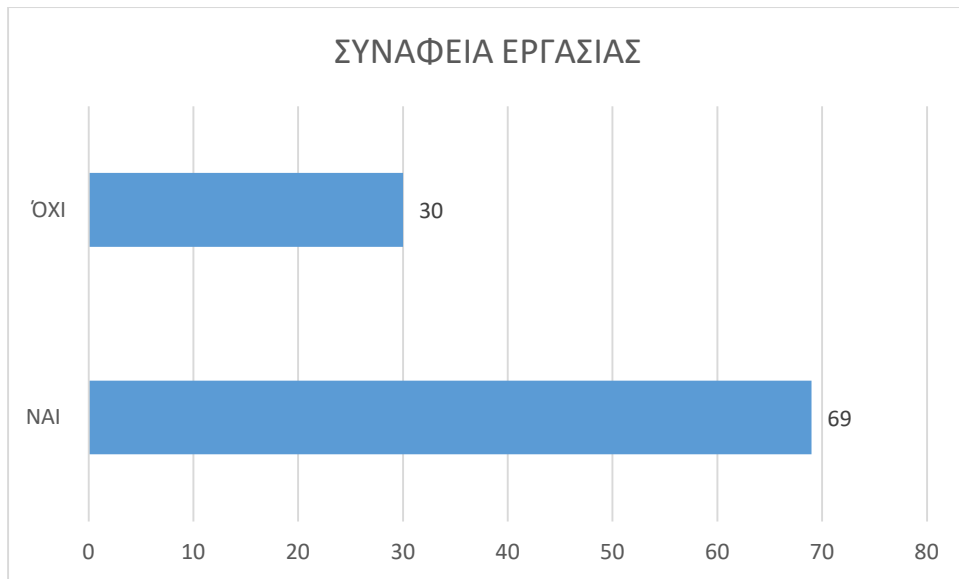

Από τους 100 φοιτητές που μελετά η έρευνα, το μεγαλύτερο ποσοστό δηλαδή οι 81 προέρχονται από Γενικό Λύκειο ενώ από ΤΕΕ 19 άτομα.

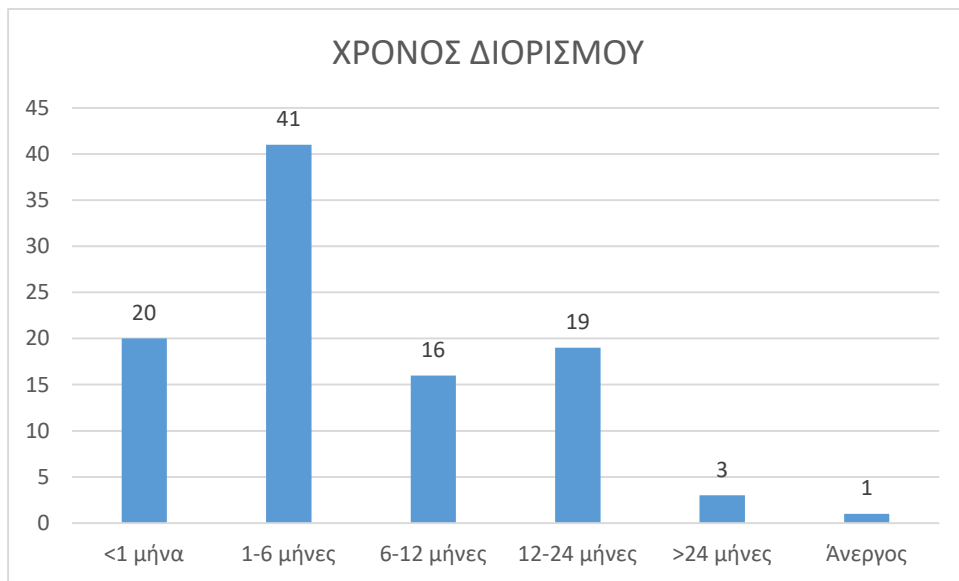
ΦΟΡΕΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

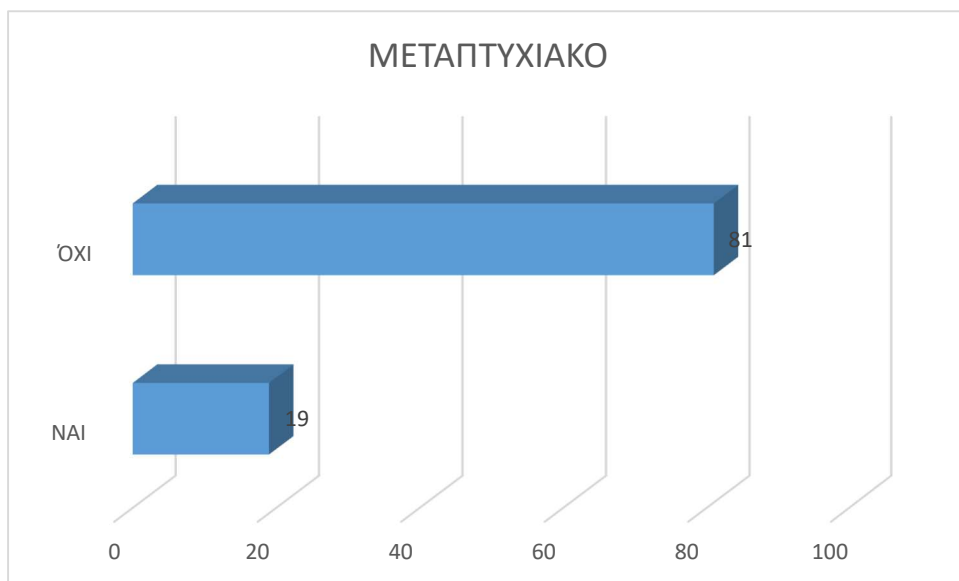
Από τα 99 άτομα που εργάζονται το μεγαλύτερο ποσοστό δηλαδή τα 72 άτομα απασχολήθηκαν από τον ιδιωτικό τομέα και μόλις τα 27 άτομα στον δημόσιο τομέα.

Από τους 99 φοιτητές βάσει της ερευνάς μας η πλειοψηφία δηλαδή 69 άτομα κατάφεραν και βρήκαν εργασία που είχε συνάφεια με το τίτλο των σπουδών τους ενώ οι 30 δυστυχώς δεν μπόρεσαν να βρουν απασχόληση με συνάφεια.

Ο χρόνος αναμονής για να διοριστούν οι 99 φοιτητές που ερωτήθηκαν ήταν: 20 άτομα από αυτά διορίστηκαν μετά από 1 μήνα, 41 φοιτητές χρειάστηκαν 1-6 μήνες για να διοριστούν, άλλοι 16 περίμεναν 6-12 μήνες, 1-2 χρόνια χρειάστηκαν 19 φοιτητές και μόνο 3 φοιτητές χρειάστηκαν πάνω από 2 χρόνια.

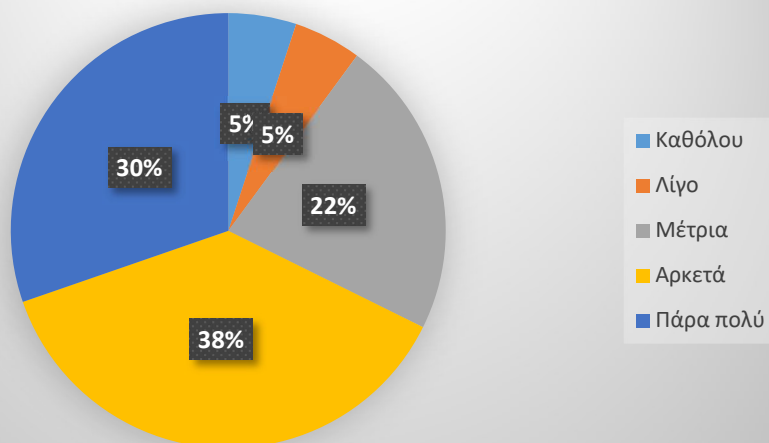

Από τα 100 άτομα που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο μόνο οι 19 απάντησαν πως έχουν κάνει μεταπτυχιακό ενώ οι 81 δεν έχουν κάνει.

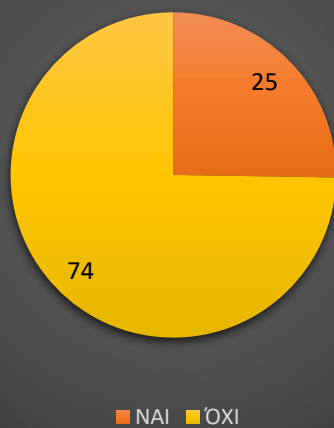
Από τα 19 άτομα που συνέχισαν τις σπουδές τους κάνοντας μεταπτυχιακό οι 18 το έκαναν στη Ελλάδα ενώ μόνο 1 διάλεξε το εξωτερικό.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

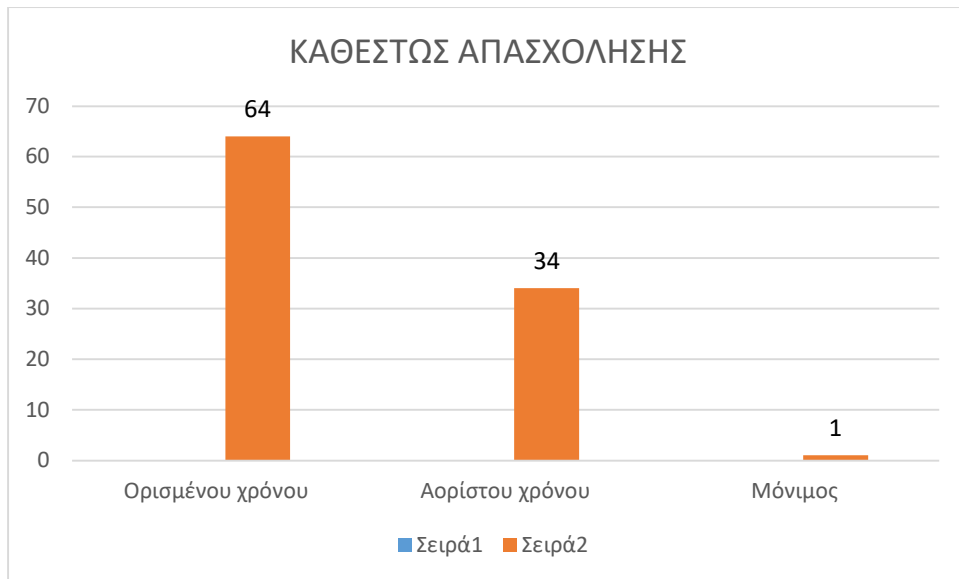

Ερωτήθηκαν κατά πόσο είναι ικανοποιημένοι από την εργασία τους, 5 από αυτούς απάντησαν καθόλου, λίγο οι 5, μέτρια οι 22, αρκετά οι 37 και πάρα πολύ 30 άτομα.

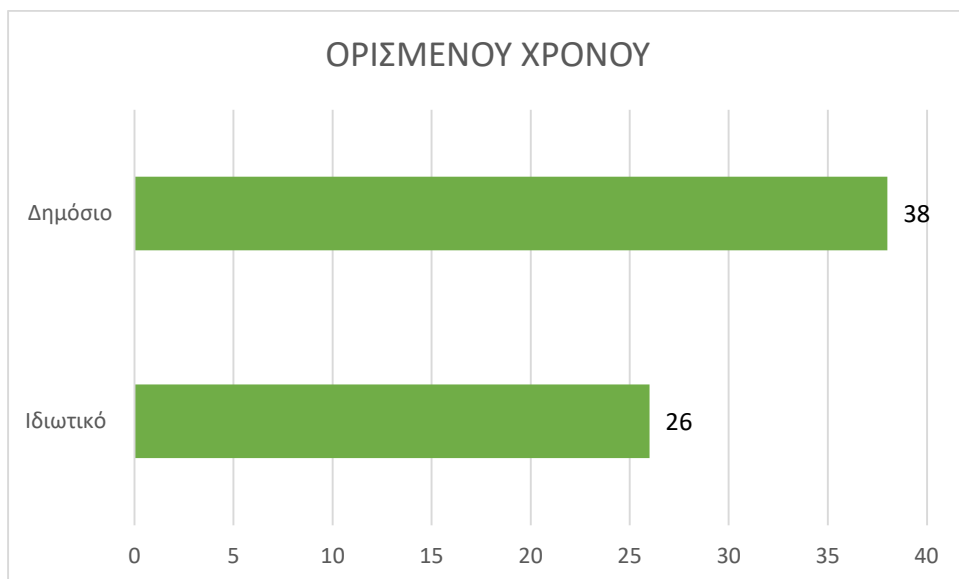
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

Από τα 100 άτομα μόνο τα 25 κατάφεραν να εργασθούν στη πρωτοβάθμια φροντίδα ενώ τα 74 εργάζονται σε νοσοκομεία.

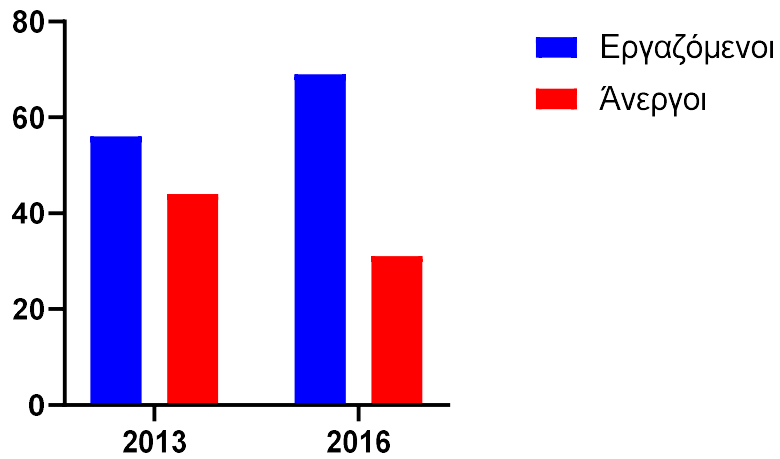

Όπως φάνηκε από τα αποτελέσματα της έρευνας μόνιμος στο δημόσιο υπήρξε μόνο 1, με σύμβαση ορισμένου χρόνου ήταν 64 άτομα και με σύμβαση αορίστου χρόνου ήταν 34 άτομα.

Στο δημόσιο φορέα εργάστηκαν συνολικά 38 άτομα ενώ στον ιδιωτικό φορέα μόλις 26.

Απορροφησιμότητα Νοσηλευτών 2013/2016

P value and statistical significance	
Test	Fisher's exact test
P value	0.0793
P value summary	ns
One- or two-sided	Two-sided
Statistically significant (P < 0.05)?	No

Η απασχολισσιμότητα των αποφοίτων 2013-2016 αυξήθηκε χωρίς να υπάρχει στατιστική διαφορά ($p=0,0793$).

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τα αποτελέσματα από αυτή την έρευνα, τα οποία είναι προϊόν στατιστικής ανάλυσης που έλαβε χώρα σε δείγμα ερωτηθέντων αποφοίτων του τμήματος νοσηλευτικής του Πανεπιστημίου Πατρών βοήθησαν στην εκπόνηση των εξής συμπερασμάτων. Από την αρχαιότητα επικρατεί η πεποίθηση πως η νοσηλευτική είναι γυναικοκρατούμενο επάγγελμα, παρόλο το πέρασ των χρόνων η πεποίθηση αυτή παραμένει η ίδια. Αυτό αποδεικνύεται και στην συγκεκριμένη έρευνα όπου παρατηρείται πως υπάρχει μεγάλη προτίμηση των γυναικών στο συγκεκριμένο επάγγελμα έναντι των ανδρών, με ποσοστά στην έρευνα αυτή 84% για τις γυναίκες και μόλις 16% για τους άνδρες. Φαίνεται ξεκάθαρα πως είναι μια διαχρονική αντίληψη. Υπήρξε μια πολύ μεγάλη συμμετοχή στη συγκεκριμένη έρευνα πράγμα το οποίο μας δίνει ένα τέτοιο δείγμα ώστε η έρευνα μας να είναι αντικειμενική. Βλέπουμε λοιπόν την υπευθυνότητα και την ευαισθησία των αποφοίτων νοσηλευτών στο ερωτηματολόγιο της έρευνας. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας οι φοιτητές που επιλέγουν τη νοσηλευτική είναι απόφοιτοι Γενικών Λυκείων 81%, ενώ το 19% είχαν εισαχθεί από ΤΕΕ.

Όσο αφορά τα ποσοστά αυτής της έρευνας φαίνεται το ποσοστό απασχλησιμότητας ήταν 69%, ακολουθώντας ένα ποσοστό 30% το οποίο που δεν εργάζονται στον τομέα τους και 1% που αποτελεί τους άεργους, απόφοιτους οι οποίοι δεν εργάστηκαν καθόλου. Όσον αφορά το χρόνο διορισμού υπάρχει μια άμεση εργασιακή απασχόληση στον πρώτο κιόλας μήνα. Αυτό μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι πολλοί απόφοιτοι κάνοντας την πρακτική τους εξάσκηση σε ιδιωτικά νοσοκομεία τελειώνοντας την, απασχολούνται άμεσα σε αυτά. Στη συνέχεια μικρότερο ποσοστό εργασιακής απορροφησιμότητας βλέπουμε στην περίοδο των 6-12 μηνών 16% και επακολουθεί ένα ποσοστό του εργασιακής απορροφησιμότητας που αφορά το διάστημα 1-2 ετών και τελευταία έρχεται η αναμονή για εργασιακή απορροφησιμότητα άνω των 2 ετών με ποσοστό 3%. Σημαντικό επίσης είναι πως στο φορέα απασχόλησης παρατηρείται ότι το μεγαλύτερο ποσοστό απασχόλησης αποφοίτων ανήκει στον ιδιωτικό τομέα 72% που αυτό κατά την γνώμη μας μπορεί να οφείλεται στην δυσλειτουργία του δημόσιου τομέα 27% όσον αφορά το χρόνο

διεξαγωγής των προκηρύξεων για θέσεις εργασίας που ο χρόνος διορισμού των επιτυχόντων σε σχέση με την πρόσληψη τους ανέρχεται ακόμη και στα τρία χρόνια. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα πολλοί διορισταίοι μέχρι την πρόσληψη τους να απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα. Το μεγαλύτερο ποσοστό που απασχολείται στον ιδιωτικό τομέα είναι με σύμβαση αορίστου χρόνου και ακολουθεί ένα μικρότερο ποσοστό με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Όσο αφορά τώρα τους απόφοιτους που απασχολούνται στον δημόσιο τομέα (27%) και τον ιδιωτικό σε ποσοστό 72%,. Στη συνέχεια σημαντικά επίσης είναι και τα ποσοστά που αφορούν την επαγγελματική ικανοποίηση των αποφοίτων ανεξαρτήτως απασχόλησης με ή χωρίς συνάφεια. Πιο συγκεκριμένα παρατηρείται ένα μεγάλο ποσοστό να είναι αρκετά ικανοποιημένοι, γεγονός που μας κάνει να συμπεράνουμε ότι οι απόφοιτοι είναι πολύ συνειδητοποιημένοι με το επάγγελμα τους, είτε απασχολούνται ως νοσηλευτές, είτε σε μη συναφή επαγγέλματα. Όσο όμως αφορά την οικονομική τους ικανοποίηση, το μεγαλύτερο ποσοστό δηλώνει πως ενώ μπορεί να είναι αρκετά ικανοποιημένος από την εργασία του δεν ισχύει το ίδιο και για την αμοιβή που λαμβάνει. Σημαντικό κομμάτι της έρευνας αποτελεί και η συνάφεια απασχόλησης. Βάση των αποτελεσμάτων φαίνεται πως το μεγαλύτερο ποσοστό βρήκε απασχόληση με συνάφεια. Οι απόφοιτοι που η απασχόλησή τους έχει συνάφεια, το μεγαλύτερο ποσοστό φαίνεται να είναι αρκετά ικανοποιημένο από την εργασία τους (30%) ενώ για την οικονομική τους ικανοποίηση δηλώνουν μέτρια ικανοποιημένοι. Σε αντίθεση με τους απόφοιτους που απασχολούνται χωρίς συνάφεια, το μεγαλύτερο ποσοστό δηλώνει μετρίως ικανοποιημένο και από την εργασία του (22%) καθώς και από τις οικονομικές αποδοχές που λαμβάνει. Βάση της έρευνας το 25% του δείγματος εργάζεται στη ΠΦΥ και το 74% σε νοσοκομεία με το μεγαλύτερο ποσοστό των ερωτηθέντων (64%) να εργάζονται υπο σύμβαση ορισμένου χρόνου και μόνο το 1% ως μόνιμο προσωπικό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Employability and its relevance for the management of the Live Register, Policy Research Series, no.40.Dublin: Economic and Social Research Institute

Caring in Crisis, The impact of financial crisis on nurses and nursing A Comparative Overview of 34 European Countries EFN European Federation of Nurses Associations 2012

European Commission, Education Audiovisual & Culture Executive Agency, EACEA Eurydice unit

Finn. D(2000).From Full Employment to Employability: A New Deal for Britain's Unemployment?., International- Journal-of-Manpower, 21 (5):384-99

Health systems nursing and midwifery Data and statistics World Health Organization Auto-no Health-systems/nursing-and-midwifery/data-and statistics

Hillage, J. & Pollard, E.(1999).Employability Developing a framework for Policy Analysis,RR85.DFEE Publications, London.

Lindsay, C & Me Cracken, M & McQuaid, R (2003),Unemployment duration and employability in remote rural labour markets, Journal of Rural Studies, vol. 19 (2):187-200.

McQuaid, R.W.& Lindsay.C.(2002), The employability gap long-term unemployment and barriers to work in buoyant labour markets. Environment and Planning C Government and Policy, vol. 20(4):613-628

Monk,S. et al (2000), Finding works in rural areas : barriers and bridges, Joseph Rowntree Foundation, York.

Shucksmith, M. (2000), Exclusive countryside? Social Inclusion and Regeneration in Rural Areas, Joseph Rowntree Foundation. York.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Κατσανέβας, Θόδωρος Κ 2003) , Επαγγέλματα του μέλλοντος και του παρελθόντος, Εκδόσεις Πατάκη

Κάτσικας Χ., Θεριανός Κ. (2007), Ιστορία της Νεοελληνικής Εκπαίδευσης, Εκδόσεις Σαββάλας, Αθήνα

Παπαηλίας Θ. (2006), Εκπαίδευση σε συνθήκες Παγκοσμιοποίησης, Εκδόσεις Σταμούλη, Αθήνα

Παπαηλίας Θ. (2013), Στο Σφυρί και η Παιδεία, Το Ποντίκι

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Ο χάρτης της ανεργίας στην Ευρώπη- Πώς διαμορφώνεται στους νέους ανά χώρα, Διαθέσιμο στο

<http://www.enikonomia.gr/economy/48339.0-xarths-ths-anergias-sthu-Eyrowph--Pwsdiamorfwnetai-stoys-neoys-ana-xwra.htm>

Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθ. 351

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, Διαθέσιμο στο

<http://www.minedu.gov.gr/nomot-koinov/nomothesia-new/nomothesia-gineka-m>

Νόμος 4009/2011

Διαθέσιμο στο

https://www.kodiko.gr/nomologia/document_navigation/120922/nomos-4009-2011

Νόμος 4076/2012

Διαθέσιμο στο

https://www.kodiko.gr/nomologia/document_navigation/68461/nomos-4076-2012

ΠΔ 50/2001

Διαθέσιμο στο

<http://tdp.admin.ntua.gr/kodikopoiidiprosont.pdf>

ΦΕΚ 39/Α'5-3-2001

Διαθέσιμο στο

<https://www.e-nomothesia.gr/kat-demosia-dioikese/pd-50-2001.html>

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4485

Διαθέσιμο στο

http://www.et.gr/ids-nph/search/pdfViewerForm.html?args=5C7QrtC22wEsrjP0JA1xBXdtvSoClrL8jiNRV GgNfKB5MXD0LzQTLWPU9yLzB8V68knBzLCmTXKaO6fpVZ6Lx3UnKl3nP8N xdnJ5r9cmWyJWeIDvWS_18kAEhATUkJb0x1LIdQ163nV9K--td6SIuVYeTXOsORovdn0I_ZfRyMY0u5MuYIt1aaQCxpGiJYq8

N. 1232/1982

Διαθέσιμο στο

<https://www.anaconda.gr/gnwsiaiki-basi/nomos-1232-25-2-1982/>

N.1268/1982

Διαθέσιμο στο

https://www.kodiko.gr/nomologia/document_navigation/288704/nomos-1268-1982

Π.Δ. 320/93

Διαθέσιμο στο

http://aee.iep.edu.gr/sites/default/files/iep_files/%CE%9D%CE%BF%CE%BC%CE%BF%CE%B8%CE%B5%CF%83%CE%AF%CE%B1/%CE%A0%CE%94_320_1993.pdf

